

پیشگفتار

دومین نامه به قرن‌تیان

اراسم، کالون و چه بسیاری دیگر بر آن شرح و تفسیر نگاشته‌اند.

بهترین نمونه سبک پولس

نامه دوم به قرن‌تیان بهتر از شرح منطقی نامه به رومیان یا پاسخ به پرسشهای (تنظیم) نخستین نامه به قرن‌تیان است، نامه دوم به قرن‌تیان بازگوکننده سبک و قوت بیان در تنظیم جملات پولس است. در این نامه تقابل اندیشه و واژه یکی پس از دیگری جایگزین یکدیگر می‌شوند. (۱:۵ و ۱۷-۲۲ و ۲۴، ۱:۲ و ۱۶، ۳:۳ و ۶ و ۹ و ۱۳، ۴:۱۰-۱۱ و ۱۸، ۵:۵ و ۱۷، ۸:۹، ۹:۵، ۱۲:۶-۱۰) و برخی از جملات آن بس مشهور گردیده‌اند: «نوشته می‌گشود اما روح زندگانی می‌دهد» (۳:۶). «خداوند ما عیسی مسیح... که بخاطر شما خود را فقیر کرد، درحالی که دارا بود تا شما را با فقرش دارا کند» (۸:۹). برای مبارزه و حتی محکوم کردن ضعف قرن‌تیان، پولس هزل و جد را با قدرت درهم می‌آمیزد. برای کشف دو شاهکار کوتاه ادبی کافی است فصول ۸ و ۹ نامه دوم به قرن‌تیان خوانده شود. آنچه بر پولس خرده می‌گرفتند عدم فصاحت و بلاغت وی در سخنوری بود. اکنون بنگرید چگونه بر این امر دست‌پیش را می‌گیرد: «اگر من درباره سخن مردی ناواردم

در بین نامه‌های پولس دومین نامه به قرن‌تیان بیشتر یک نوشته مبارزه‌ای و تلقین‌کننده است تا نظریه‌پردازی‌ای منظم چون نظراتی که در نامه به رومیان مطرح گردیده است. پولس رسول برای دفاع از رسالت خویش در برابر رقیبان و برای تأکید تعلق منحصر به فرد خویش به مسیح، در این نامه سبکی زنده و هیجان‌آور بکار می‌برد. با خویش‌تن‌داری، پولس در تشویق‌ها و تحریض‌های لحن‌های متفاوتی را از محبت و سرزنش، خشم و ملامت درهم می‌آمیزد. به هر قیمتی شده است خواهان حفظ وحدت جامعه مسیحی قرن‌ت و مشارکت در پایه‌گذاری عمیق آن است.

متنی منقح که اغلب مورد تفسیر قرار گرفته است

این نامه که از دست‌نوشته‌های قرن سوم بویژه بر پاپیروس چستر بتی Chester Beatty فراهم آمده است دارای متنی به غایت محکم است. پیش از آن، از آغاز قرن دوم، در دست‌نوشته‌های این‌نیاس انطاکی روایاتی از آن دیده می‌شود. به این ترتیب این نامه باید از آغاز در مجموعه نوشته‌های پولس وجود داشته می‌بوده است. یوحنا کریستوسوم (یوحنا فم‌الذهب) توماس آکینی، لوفور، اتاپلس،

وداشتن دیگران به امر جمع‌آوری اعانه همگانی است که ابتکار آن را برعهده گرفته‌اند. آیا پیش از پولس درباره یونانیان گفته نشده بوده است که یونانیان فقط حاضر به قبول این خطرند که تماشاگر سخنران و شنونده بازیگر باشند؟! در این صورت چرا قرن‌تیان میراثی ولو اندک از این خصیصه نبرده باشند؟

مدعیان پولس

شناسایی دقیق مدعیان پولس مشکل است. آیا آنان بخشی از جامعه مسیحی یا در شمار گیرندگان نامه بوده‌اند یا آنکه اهالی قرن‌ت تنها کمابیش تحت تأثیر آنان بوده‌اند؟ آیا آنان متشکل از گروه‌های همگن بوده‌اند؟ یا متشکل از گروه‌هایی متعدد بوده‌اند که تنها نقطه مشترک آنان مخالفت با پولس بوده است؟ یا همان طرح کنندگان پرسشهایی اند که پولس در ۱- قرن مبادرت به پاسخ به آنها کرده است؟ در مورد تمام این پرسش‌ها، مجموعه نامه دوم به قرن‌تیان حاوی پاسخهایی چند است: یکی از اعضای مسیحی جامعه قرن‌ت توهین شنیعی به پولس کرده بود. این توهین (۲- قرن ۵:۲) نه تنها شخص پولس را که بسیاری و شاید همه جامعه مسیحی را متأثر گرداند. مرتکب این حرکت ممکن است یکی از «غنوسیها»ی قرن‌ت بوده باشد. برای چنین شخصی قبل از هر چیز نجات مبتنی بر شناخت است و مجموعه هستی‌شناسی بشری را متعهد نمی‌گرداند. آیا این همان شخصی است که در ۱- قرن ۵:۱-۱۳ مرتکب زنای با محارم بوده است؟ احتمال آن وجود دارد. مسلماً پولس وی را در شمار خطاکاران گذشته‌ای که از سر گناه، وقاحت و هرزگی خود نگذشته بودند

درباره دانش این چنین نیست، در همه چیز و برای همه کس آن را بر شما پدید آورده‌ام» (۶:۱۱). از لحاظ تنوع امکانات اصطلاحات به کار رفته، نامه دوم به قرن‌تیان اغلب از دیگر نامه‌ها برتر است. (مثلاً ۷:۴-۱۰ و ۱۶:۱۷، ۳:۶-۱۰).

گیرندگان نامه

گیرندگان این نامه، همان گیرندگان نامه اول به قرن‌تیان‌اند. آنچه درباره جامعه آن زمان قرن‌ت گفته شده است به قوت خود باقی است (ر.ک مقدمه اول قرن، پاراگراف اول). برعکس اوضاع و احوالی که موجب ارسال نخستین نامه گردیده است (ر.ک مقدمه اول قرن، پاراگراف دوم) بسط و تحول بیشتری یافته است. در نامه دوم خصلت و وضع روحی گیرندگان این گونه مورد دقت قرار گرفته است: آیا این یکی از ویژگیهای آنان است که با روحیه مخالفت‌جویی با رسالت پولسی مقابله کنند؟ به این موضوع بعداً خواهیم پرداخت (پاراگراف ۴). بنظر می‌رسد که در برابر پولس مدعیان گوناگونی قرار گرفته بوده‌اند: درواقع گیرندگان نامه و پولس رسول متوجه وخامت بحران روابط خود بودند. حسادت، نزاع و همچنین تمایل آنان به ترک ایمان این‌جا و آن‌جا مشهود است. سرانجام درباره جمع‌آوری اعانه در جهت کمک به «قدیسان» که در نامه نخستین به قرن‌تیان فصل ۱۶ ذکر آنان رفته است در دو یادداشت که پولس به این امر اختصاص داده (۲- قرن ۸:۹... ر.ک پاراگراف ۵) نشان دهنده این است که سخاوتمندی اهالی قرن‌ت بیشتر لفظی است تا عملی و روحیه سازماندهی آنان بیشتر در جهت

را بر پیمان قدیم (۲-قرن ۱:۳-۱۸) به آنها تذکر می‌دهد. این برای نخستین بار است که مجموعه نوشته‌های مقدم بر عهد جدید، «عهد عتیق» خوانده می‌شود (۱۴:۳).

زمان و اوضاع و احوال

درباره اوضاع و احوال نگارش و زمانهای ممکن ارسال نامه دوم به قرنتیان نمی‌توان نظری داد مگر بعد از توجه به نامه نخستین به قرنتیان ۹:۵ و همچنین نامه دوم به قرنتیان ۳:۲ و ۸:۷ که از موضوع نامه‌های مفقود شده در آنها ذکری بمیان آمده است. آیا آن نامه‌ها کاملاً مفقود گردیده‌اند یا آن چنان که برخی اظهار نظر کرده‌اند با جستجو در نامه‌های برحق کلیسایی باید آنها را یافت؟

رساله دوم به قرنتیان در واقع متشکل از یک نامه است؟ آیا نباید از فصل ۱۰ تا ۱۳ آنرا همان نامه گم شده دانست؟ در واقع از سه بخش (فصول ۱-۷، ۸-۹ و ۱۰-۱۳) آخرین فصل را می‌توان مجموعه‌ای جداگانه محسوب داشت. در واقع این بخش دفاعیه‌ای شدیدالحن از رسالت پولس است. اگر نامه دوم به قرنتیان تقطیع گردد، این بخش آخری می‌تواند در حکم آن نامه‌ای باشد که برای غمگین کردن قرنتیان نوشته شده که در ۲ قرن ۲:۴-۹ و ۷:۸-۱۲ مورد اشاره قرار گرفته است. اما این امر در حد یک فرض باقی می‌ماند، تنها نکته‌ای که یقین است، این است که پولس لااقل چهار نامه به کلیسای قونت ارسال داشته است.

اگر آنها را A, B, C, D بنامیم، A که نامه اول است مفقود گردیده است. اشاره به آن را در ۱-قرن ۵:۹ باز می‌یابیم. B، دومین نامه همین نخستین نامه به قرنتیان است که نامه‌ای

آورده است (۲-قرن ۱۲:۲۱). باز در اینجا به گرایشهای غنوسی که در ۱-قرن به پس رانده شده بود مواجه می‌گردیم. این غنوسیها درباره خود وعظ می‌کردند (۵:۴) و خود را در نقش منجی آینده می‌دیدند (۵:۱۰-۱۳).

خواندن ۲-قرن ۱۰:۱۳ پرده از چهره مدعیان دیگری برمی‌دارد که ویژگی آنان الهامات یهودیشان بود. از اینان نمی‌توان سردرآورد که بدقت دانسته شود که اعضای این فرقه از خادمان مسیح‌اند یا مسیحیان یهودی تبار یا آنکه به کل یهودی باقی مانده بوده‌اند. در ۲۱:۱۱-۲۳، پولس خود را در برابری با آنان به رخ می‌کشد و مدعیان وی بنظر می‌رسند به جامعه‌ای تعلق دارند که: «عبری، از اعقاب ابراهیم، خادمان مسیح»‌اند. با وجود این کاذب‌اند، رسولانی کاذب که به لباس رسولان مسیح درآمده‌اند (۱۳:۱۱). آنان ضمناً به اعتمادی افراطی نسبت به خود نیز تکیه می‌کنند. آیا متن فرمان صادره از مجمع اورشلیم را درباره تعیین (اع ۱۵، غلا ۲) حداقل رعایت فرایض برای مشرکان را کافی نمی‌دانستند؟ آیا خواهان تحمیل مجموع اعمال و فرایض یهودیان بر کسانی که از تبار دیگر محسوب می‌گردیدند، بوده‌اند؟ بنظر می‌رسد که همینطور بوده است. تنها به فرستادگان پطرس که پولس همواره محترم می‌داشت نبوده است که ایرادهای شدیدالحن خود را به آنها خطاب می‌کرد و نه تنها به مأموران اعزامی یعقوب که از اورشلیم آمده بودند، بلکه بیشتر (خطابش به یهودیان با گرایشهای «غیوران» بود (ر.ک اع ۲۱:۲۰-۳۶) که آیین مسیحیت را پذیرفته بودند) و مع الوصف همچنان به آن فرقه تعلق خاطر داشتند. پولس برتری مطلق و قطعی پیمان نوین

مقابل برحق (Precanonique) مفقود شده که در ۱-قرن ۵:۹ اشاره گردیده و به اهالی قرن ۲ تأکید می‌کند که با افرادی که هرزگی آنان زبانزد همگان است، معاشرت نکنند. این نامه اول تأثیر بزرگی بر جای نمی‌نهد، مدتها بعد پولس تیموتائوس را برای یادآوری از آموزشها و عقیدت خود به قرن ۲ گسیل می‌دارد. (۱-قرن ۴:۱۷).

از آن زمان پرسشها بصورت کتبی برای پولس مطرح می‌گردد (۱-قرن ۷:۱) وی آنها را نکته به نکته با ارسال نامه ۱-قرن (B) پاسخ می‌گوید و این امر احتمالاً در جریان تابستان سال ۵۵ اتفاق می‌افتد.

سپس تیطس افسس را به قصد قرن ۲ ترک می‌کند: قصد وی اقدام در جهت جمع‌آوری اعانه‌ای است که در ۱-قرن ۱۶:۱-۴ از آن سخن بمیان آمده است، اما بمحض رسیدن با وضعی رو برو می‌گردد که مأیوس‌کننده است: دو نامه A, B و دیدار تیموتائوس نتوانسته بود نتایج مورد نظر را به بار آورد.

لذا پولس تصمیم می‌گیرد که شخصاً طی مسافرتی سریع به قرن ۲ برود یعنی سفر دوم. (نخستین مسافرت، مسافرت بنیان‌گذاری جامعه مسیحی و کلیسای قرن ۲-۱۲، ۴۱، ۳۱، ۱) باید به سرعت تصمیم گرفته باشد زیرا همانطور که از ۲-قرن ۱:۲ برمی‌آید وی بدون مقدمات قبلی درباره نیات خود تصمیم نمی‌گرفت. زمان بسیار پرآشوبی فرارسیده بود و پولس ناگهان بسوی افسس حرکت کرد. به هنگام بازگشت سومین نامه را نوشت (C) تا نامه جدی را که با دیدگانی اشک‌آلود نوشته بود (مورد اشاره در ۲-قرن ۲:۳-۴).

برحق کلیسایی است C، سومین نامه‌ای است که آن هم مفقود گردیده است بشرط آنکه ۲-قرن ۱۰-۱۳ تمام یا بخشی از این نامه‌ای که «با اشکها نوشته شده است» نباشد. D، (برابر انتخاب بند C) هم مرکب از ۲-قرن ۱-۱۳ و هم از ۲-قرن ۱-۹ است.

تاریخ تحریر آنها را چگونه می‌توان تعیین کرد؟ نامه به رومیان یا در سال ۵۷ یا ۵۸ در آغاز بهار بهنگام اقامت کوتاه پولس در قرن ۲ تقریر گردیده است. مجموعه مبادلات نامه‌های رسول با کلیسای قرن ۲ باید قبل از این تاریخ به انجام رسیده باشد. با در نظر گرفتن زمان اقامت لازم برای تهیه نامه به رومیان و زمانی را که بصورت اجتناب‌ناپذیر آخرین نامه به قرن ۲ رسیده و نتایج مطلوب را بار آورد، باید ارسال این نامه را (D) لااقل چهار پنج ماهی پیشتر، چه در تراس، چه در مقدونیه، هنگامی که پولس به سوی قرن ۲ حرکت کرده بود یعنی پایان سال ۵۶ (یا پایان ۵۷) دانست.

از طرفی دیگر، باید یادآور بود که پولس قرن ۲ را در جریان تابستان سال ۵۲ ترک و به صوب افسس عازم شده است و یکسال بعد در سال ۵۳ در آنجا رحل اقامت افکنده است. اخبار خطرناک درباره وضع اهالی قرن ۲ باید چند هفته یا چند ماهی دیرتر در سال ۵۴ رسیده باشد. لذا بین سال ۵۴ و یا به یقین بیشتر حداکثر تا پایان ۵۶ (۵۷) بوده است که مجدداً مبادلات رسالتی برقرار می‌گردد.

دنباله روی داده‌ها به شرح زیر بوده است: پولس در مدت اقامت خود در افسس از بی‌نظمی و هرج و مرج خطیری در کلیسای قرن ۲ باخبر می‌گردد. در آن هنگام نخستین نامه خود را به قرن ۲ می‌نگارد (A) (نامه

بوده است. از ۱۴:۲ تا ۴:۷ به عظمت مأموریت رسالتی اشاره دارد: وی بر برتری مأموریت پیمان نوین نسبت بر پیمان عتیق تأکید می‌ورزد (۱۴:۲-۶:۴). سپس بیم و امید مورد اعتماد این مأموریت را برمی‌نگارد (۷:۴-۵:۷) که در زمان حاضر چون سفارتی برای مسیح و یک صلح‌جویی با جهان پدیدار می‌گردد (۵:۱۱-۲۱). مشکلات بمشابه انگیزه‌ای قوی در پیش راندن پولس برای گشودن قلب خویش به قرنتیان است (۶:۱-۴:۷). از ۴:۷ تا ۱۶:۷ پولس یادآور می‌شود چگونه پس از یک حسن خاتمه بحران، تیطس در مقدونیه به وی ملحق می‌گردد.

۲- تعالیم دوگانه مربوط به جمع‌آوری اعانه به نفع کلیسای اورشلیم: فصول ۸ و ۹
 ۳- فصول ۱۰ تا ۱۳ تشکیل دهنده شرح مبسوطی با سبکی هیجان‌آور و گاه تند اما همواره سرشار از حس حقیقت‌جویی و ایمانی است که پولس طی آن از اصالت ماموریت خود دفاع می‌کند. کافی است از ۲۲:۱۱-۳۳ تا ۱:۱۲-۱۰ را خواند تا به قدرت انجیل در جریان زندگی پولس پی برد.

رسول عیسی مسیح

جاذبه عمیق نامه دوم به قرنتیان در بهم آمیختن رویدادهای بشری و حضور فعال خداوند است. این چنین نیست که از سویی شرحی عقیدتی و از سوی دیگر تعمقی درباره زندگانی مطرح باشد، بلکه تنها جریانی بس قوی، تنها یک قوه محرکه قوی است که عمیقاً شخص عیسی و عمل فعلی آن را به زندگانی حاضر مسیحیان کلیسای قرنت و بویژه پولس متحد می‌دارد.

برای غلبه بر این شکست، پولس تیطس را که مذاکره‌کننده‌ای قوی و سیاستمدار بود مأمور رفتن و اخذ تماس با قرنتیان می‌گرداند. آیا تیطس مأمور بردن این نامه سوم با خود بود یا آنکه پولس آن را بلافاصله پس از عزیمت وی نگاشته و ارسال داشته بود؟ هیچ معلوم نیست. پولس برای شناخت رفتار قرنتیان و واکنش آنان پس از نامه‌اش متعاقب مأموریت تیطس، همچنان بی‌قرار است.

اما وضع چنان بود که ناچار از ترک افسس بود. به تراوس آمده و سپس رو به مقدونیه آورد و اینجا است که سرانجام تیطس حامل اخبار خوب رسید (۲-قرن ۷:۱۳).

پولس با رضایت خاطر دفاعیه‌ای آرام از رسالت خود نگاشته و در آن درباره جمع‌آوری اعانه استمداد می‌طلبد (فصول ۸ و ۹ فصل نهم ممکن است در حکم یادداشتی مستقل از فصل ۸ باشد). این همان نامه مشهور به نامه دوم قرنتیان است (D). تیطس به قرنت رفته و آمدن آتی پولس را که در آمدن به قرنت درنگ نمی‌ورزد، سال ۵۶ (یا ۵۷) رو به اتمام بود. بهنگام این اقامت سوم است که پولس با ذهنی باز و آماده نامه به رومیان را می‌نگارد.

ساختار نامه

در نامه دوم به قرنتیان سه بخش بزرگ طراحی گردیده است:

۱- پولس و روابط وی با جامعه مسیحی قرنت: (۱:۱-۷، ۱۶).

پولس که در خطر مرگ در آسیا بود (۸:۱)

تعویق سفر موعودش نه بعلت سهل‌انگاری که

بعلت تمایلش به بخشایش (۱۱:۱-۱۳:۲)

نامه دوم به قرنتیان بمعنای اخص کلمه نامه رسالتی است. رسول در موکب پیروزمند مسیح پیش می‌رود و همه جا عطر شناسائی وی را که عطر زندگانی است، می‌پراکند (۲: ۱۴-۱۷). وی با تقدیر مسیح مشارکت بعمل می‌آورد و در تن خویش مرگ عیسی مسیح را حمل می‌کند تا سرانجام زندگانی عیسی در آن پدیدار گردد. پیام رسالتی وی یک نامه زنده است: جامعه قرنت، «نامه ما شما هستید» این است اعلام پولس به قرنتیان (۳: ۲). پولس اصطلاح بجا را در بیان عظمت و شکنندگی مأموریت خود یافته بود: «این اندوخته را در ظرف گلین (سفالین) داریم»^۱ (۴: ۷) و قوت و شمارش دقیق مذکور در ۶: ۴-۱۰ قدرت و حدود رسالت وی را نشان می‌دهد. خصلت انسانی وی با همه تفاسیلی که رسول درباره زندگانی گذشته خود در خدمت مسیح مشخص است (۱۱: ۲۲-۳۱) و توالی خطرهای رنج و درماندگی را که وی باید شخصاً تحمل کند بما یاد می‌دهد! اما به مردی که خداوند گفته است: «فیض من تو را بسنده است، زیرا قدرت در ضعف بکمال می‌رسد.»^۲ (۱۲: ۹). پولس برای مسیح در سفارت است (۵: ۲۰). او می‌بیند که مأموریت آشتی بوی سپرده شده است (۵: ۱۸) زیرا وی قابلیت آن را یافته بود که خادم پیمانی نوین باشد (۳: ۶).

عهد عتیق

با تاکید بر این نکته که قرنتیان به یک نامه مسیح با اعتماد به مأموریتش مبدل شده‌اند، دید پولس قدیس چنین است که

عمل روح القدس و عمل مسیح اغلب بهم پیوسته است (۱: ۲۱، ۳: ۱۸) و گاه عمل خدا بدان افزوده می‌گردد چون در ۱: ۲۱-۲۲. به این ترتیب مسیح، روح القدس، خدا با هم در رابطه‌ای بسیار تنگاتنگ چون در ۳: ۳ و ۱۳: ۱۳ قرار دارند. این ضوابط نقش پرداز آن چیزی است که در قرن آتی آنرا تثلیث خواهند نامید اما این نقش هم متکی بر تنوع و هم وحدت عمل هر سه: خدا، مسیح و روح القدس است که در زندگانی افراد و جوامعی که ایمان دارند، برای هدایت عمل نجات و تحقق آن مداخله می‌کند.

موضوعی هست که جالب توجه است: پولس تکیه کلامش بر مسیح است. وفور اشارت «در مسیح» تاکید بر رابطه اشتراک فعلی و ضابطه «با مسیح» تاکید بر اشتراکی آتی بسیار تنگاتنگتر پس از گذر از مرگ و قیام است. پولس یک شیوه تشریح اقرار به ایمان به مسیح را با فراخنایی قابل ملاحظه یافته است: «مسیح تصویر خداست» (بازتاب خداست) (۴: ۴). در یک ضابطه منحصر بفرد از «تصویر خدا»، رسول ویژگی خاص شخص مسیح را تشریح می‌کند. مسیح شخصی واقعی به مانند آدم، تصویر (بازتاب) خداست. مسیح آن کسی است که بر روی زمین، خدا را مکشوف گردانیده است: وی تصویر خدا است یعنی آن کس که در وی هر انسانی می‌تواند خدا را ببیند.

همچنین مرگ و زندگانی عیسی همواره با نتایج فعلی آن بر رسول، بر جامعه مسیحی یا مسیحیان در ارتباط قرار داده شده است.

۱- «حمل گنجینه ای در ظرف گلین» = (T. O. B.)

۲- «فیض من ترا بسنده است، زیرا قدرت من در ضعف به کمال می‌رسد.» = (T. O. B.)

رابطه بین همهٔ کلیساهای زاده از رسالت و قدیسان اورشلیم که تحت فشار قحطی اند، قرنتیان برای جمع آوری این اعانه بر هم پیشی می گیرند. آنان نخستین کسانی اند که پیشنهاد تشکیل سازمانی را می کنند که به دیگر کلیساهای نیز گسترش می یابد. به دیگران سخاوتمندی را پیشنهاد کردن آسانتر است تا آدم خود سخاوتمند باشد: از دید پولس یاریهای متقابل به نشان اشتراک عمیق تلقی می گردد: یک جامعهٔ خدا که در قرنت است، همانی است که در جاهای دیگر هم هست جمع آوری اعانه باید به نشان اتحاد در برابر پراکندگی و تأکید بر اتحاد قوم جدید، چه یهودی و چه یونانی باشد.

ارزش فعلی

عصر ما عصر اطلاعات دقیق و آگاهیهای مربوط به شرح حال زندگانی افراد است (بیوگرافی) نامه دوم به قرنتیان به این انتظار مثبت پاسخ می دهد و اطلاعات دقیقی از زندگانی پولس را در بردارد. این نامه ممکن است مورد علاقهٔ روان شناسان، روانکاوان، مفسران، الهی شناسان، مورخان یا بطور ساده هر خواننده ای قرار گیرد که انسانی بغایت زنده، با یک شبان یا رسولی در برخورد با مسائل جدید و سخت را باز می یابد. سرانجام در این دوران آغازین جامعه مسیحی همه چیز در معرض کاویدن و جستجو است زیرا همه چیز را باید یافت. دربارهٔ این نکته، نامه دوم به قرنتیان می تواند حاوی مشخصات و طرحهایی از راه حل کلیساهای که در محیطی متغیر در جستجوی اشکال نوینی از وفاداری و ایمان اند، باشد.

پیمان نوینی را که ارمیا نبی اعلام کرده است (ارمیا ۳۱: ۳۱-۳۳) به تحقق رسیده است. این پیمان در حکم تکمله یا تنقیح پیمان عتیق نیست زیرا اگر نقاش و نقش همان اند، با وجود این از لوح سنگی گذشته و به لوح تن و از کتاب گذشته به قلب روی آورده ایم و آن دیگر محدود به قوم بنی اسرائیل نیست. این پیمان برای همه کسانی که عمل روح القدس را در خود به انجام برسانند، گشایشگر عهد جدیدی است. برای نشان دادن اینکه چگونه این پیمان واقعاً نوین است، پولس مقایسه ای گرا بین پیمان منعقد در گذشته با موسی و پیمان نوین را تشریح می کند. این برای اولین بار است که پیمان موسی پیمان قدیم نامیده شده و کتاب مقدس یهودیت دارای عنوان «عهد عتیق» گردید (۱۴: ۳) از این پس فعل و انفعال خدا در قلب است، دوران روح القدس فرا رسیده است. پیمان نوین نمی تواند تنها در بند یک نوشته محدود شود (۶: ۳) همانگونه که برای عهد عتیق این چنین بوده است، زیرا روح القدس زندگانی می بخشد. (۶: ۳).

تنها يك کلیسا

مقارن سال ۵۵، یعنی یک نسل پس از مرگ و قیام عیسی مسیح این خطر بسیار بود که هر جامعه مسیحی محلی خصلت‌های ویژهٔ خود را به قیمت پیوند بین همهٔ کلیساهای برای خود مشخص گرداند. برای پولس رسول، دوران نجات بخش مسیحائی فرارسیده بود. (ر. ک اشعیا ۶۰-۶۲). باز پیشنهاد جمع آوری اعانه است که برخی آن را «همگانی» نامیده اند، زیرا در جهت ارزش نهادن به

|

—

— |

تغییر برنامه سفر

^{۱۲} زیرا افتخار ما این است: ^۱ گواهی ^{۱۷:۲}؛
 وجدان ما که با سادگی ^m و صفائی که از ^{۱-۱ قرن: ۱۷:۱}؛
 سوی خدا می آید و نه با حکمت بشری بلکه
 با فیض خدا، در دنیا و مخصوصاً نسبت به
 شما رفتار کرده ایم. ^{۱۳} زیرا چیزی به شما
 نمی نویسم جز آنچه شما می خوانید و یا
 درک می کنید ⁿ و امیدوارم که کاملاً درک
 خواهید کرد، ^{۱۴} چنانکه تا حدی هم ما را
 درک کرده اید که موجب افتخار شما
 هستیم، همچنان که شما هم برای ما در روز ^o
 خداوند ما عیسی ^p [خواهید بود]. ^{۱۵} و با
 چنین اعتمادی در ابتدا می خواستم به نزد
 شما بیایم تا فیض دومی داشته باشید ^q، ^{۱۶}
 و از نزد شما به مقدونیه بگذرم و دوباره از
 مقدونیه به نزد شما بیایم و شما [مرا]
 به سوی یهودیه همراهی کنید ^r. ^{۱۷} وقتی این
 را می خواستم آیا سهل انگاری کرده ام؟ یا
 آنچه را قصد کرده ام برطبق بشری [تن]

موگد است: زیرا می دانیم همان طور که در
 رنج ها [ی ما] مشارکت دارید همینطور نیز
 تسلکی خواهید داشت. ^۸ زیرا نمی خواهیم،
 ای برادران که در مورد مصیبتی که در آسیا ⁱ
 به ما رسید بی خبر بمانید که بی اندازه،
 بیش از نیروهای خود فرسوده شدیم، تا
 به حدی که حتی از جان [خود] نومید
 بودیم.

فی ۲۷:۲ ^۹ با این همه خود را محکوم به مرگ
 می دانستیم تا بر خود اعتماد نداشته باشیم
 بلکه بر خدا که مردگان را بر می خیزاند.
^{۱۰} آنکه از چنین مرگی ما را رهایی خواهد
 بخشیده ^۱ و رهایی خواهد بخشید، که
 امیدواریم تا باز هم رهایی خواهد بخشید،
^{۱۱} شما نیز ما را با نیایش یاری کنید تا
 فیضی که بوسیله اشخاص متعدد برای ما
 می رسد موجب سپاسگزاری ^k بسیاری برای
 ما باشد.

i - منظور یکی از ایالت های امپراتوری روم در آسیای صغیر است که پایتخت آن افسس بوده است. چنین به نظر می رسد خطری که
 در اینجا ذکر شده غیر از شورش است که در اع ۲۳-۳۰-۴۰ و وقایعی که در ۱-قرن ۱۵:۳۲ آمده است. آیا می توان این
 خطر را با آنچه در فی ۱۲:۱-۳۰ ذکر شده است مربوط دانست؟ به هر صورت بازداشت پولس در اورشلیم به تحریک یهودیان
 ایالت آسیای صغیر خواهد بود. اع ۲۱:۲۷؛ ۲۴:۱۹.

j - ترجمه تحت اللفظی: از چنین مرگ هایی... بکار بردن کلمه به صورت جمع طرز بیان درزبانهای سامی است.

k - پولس به قرنتیان در مورد سپاسگزاری خیلی اصرار می کند. ر.ک ۴:۱۵؛ ۹:۱۱-۱۲.

l - ر.ک روم ۲:۴ d و همچنین در این نامه مخصوصاً در فصل ۱۰، ۱۲ موارد بسیاری وجود دارد که رسول، به کلیسای خود افتخار
 می کند که به لطف مسیح ایجاد شده اند.

m - در بعضی از نسخه های خطی به جای کلمه سادگی، قدوسیت آمده است.

n - پولس در سخنرانی ها و نامه های خود فقط یک انجیل را اعلام می کند: ۲-قرن ۱۱:۴؛ ۱۱:۹؛ ۱۱:۹؛ ۲:۲؛ ۵:۵؛ بدین گونه به
 کسانی که او را به دو روئی متهم می کنند پاسخ می دهد: ۲:۱۷؛ ۲:۴.

o - روز خداوند روزی است که برطبق نوشته های عهد عتیق در انتظار آن روز هستند. در عهد جدید روز خداوند به عنوان روز
 مسیح ذکر شده یعنی روز بازگشت و حضور مسیح و در عین حال روز رستاخیز و داوری است. ۱-قرن ۱:۸؛ ۵:۵.

p - در نسخه های خطی دیگری: در روز خداوند عیسی خواهد بود.

q - در نسخه های خطی دیگری: تا برای شما مضاعفی فراهم کند.

r - طرح مسافرت پولس که در ۱-قرن ۱۶:۵-۶؛ ذکر شده بود تغییر یافته است. بدو قرار بود خط سیر پولس مقدونیه-قرنتس-
 یهودیه باشد در صورتی که در اینجا قرنتس-مقدونیه-قرنتس-یهودیه است. در حقیقت پولس به خاطر رعایت کلیسای
 قرنتس منصرف خواهد شد که بدو از قرنتس بگذرد: ۱:۲۳؛ ۲:۱.

دیگر به قرنطس نیامده ام.^{۲۴} نه برای آنکه صاحب ایمان شما باشیم بلکه در شادی شما شریک هستیم زیرا [به خوبی] در ایمان پایداری می کنید.

۲ پس، پیش خودم چنین تصمیم گرفتم که در حال غمگینی^x دوباره به نزد شما نیایم.^y زیرا اگر شما را نیز غمگین کنم چه کسی [می تواند] به من شادی دهد غیر از آنکه او را غمگین کرده ام؟^z و من این را نوشته ام^a تا مبدا در وقت آمدن، به سبب آنان که باید مرا ۱۰:۱۳ شاد کند غمگین شوم با اینکه در مورد همه شما یقین دارم^b که شادی من، [شادی] همه شما است. زیرا با محنت زیاد و

قصد کرده ام تا در من، بلی، بلی، و نه، نه، باشد^s؟^{۱۸} اما به وفاداری خدا [سوگند] که سخن ما با شما [هم] بلی و هم نه نیست. زیرا پسر خدا، عیسی مسیح که از طریق ما، به وسیله من و سلوانس^t و تیموتاؤس بین شما اعلام کرده ایم بلی و نه نبوده است بلکه در او بلی بوده است.^{۲۰} زیرا چونکه [تمام] وعده های خدا در او: بلی است: پس به وسیله او آمین^u ما هم به خدا برای شکوه [او] است. ^{۲۱} و آنکه ما را با شما در مسیح استوار ساخته و ما را تدهین نموده^v خدا است، ^{۲۲} آنکه نیز ما را مهر زده و در دل های ما تضمین^w روح [القدوس] را نهاده است. ^{۲۳} اما من بر جان خود خدا را گواه می خوانم که برای رعایت حال شما

۱- یو:۲۷:۲
۱:۶
۱- بطر:۲:۵-۳

S- ترجمه تحت اللفظی: بلی، بلی و نه، نه. ممکن است منشأ این سخنان از یع ۱۲:۵ باشد. ر. ک مت ۳۷:۵. رقیبان پولس او را متهم می کردند که مدام نقشه های خود را تغییر می دهد در صورتی که فقط تغییر اوضاع و وقایع او را مجبور به این کار می کرده است.

t- سلوانس دو نام داشته است: یکی، نامی از ریشه عبری که سیلاس بوده و دومی نامی لاتینی که به صورت یونانی در آمده بود: سیلون (اع ۱۵:۲۲-۴۰:۱۶-۱۹-۲۹ و غیره). وی در اعلام نوید انجیل در قرنطس شرکت داشته است: اع ۱۸:۵؛ ۱- تسا ۱:۱؛ ۲- تسا ۱:۱؛ ر. ک ۱- بطر ۵:۱۲.

u- آمین (راست راست، یقین است)، یکی از چهار کلمه آرامی است که در زبان یونانی جزو عبارات و اصطلاحات نبیانی عهد جدید حفظ شده است. این کلمه وفاداری به خداوند و ایمان شخصی را بیان می کند. عیسی برخلاف روش کاهنان سخنان خود را با این کلمه آغاز می کرد: آمین به شما می گویم... در انجیل های همگانه بیش از پنجاه مورد این کلمات به این صورت آمده است. در انجیل چهارم کلمه آمین دوبار ذکر می شود تا اظهارات را تأیید کرده، به آنها جنبه رسمی بدهد: آمین، آمین به شما می گویم... یو ۵۱:۱ ولی کلمه آمین اکثراً در پایان آیین نبایش بکار برده می شود و آیین نبایش سپاسگزاری نمونه ای از آنست. ر. ک روم ۱۶:۲۷؛ ۱- قرن ۱۴:۱۶؛ مکا ۵:۱۴. یوحنا در مکاشفه این کلمه را مانند پولس بکار برده است و عیسی را آمین خواهد نامید: مکا ۳:۱۴.

v- تدهین (بند ۲۱) و مهر (بند ۲۲) مربوط به اظهاراتی درباره تثلیث: مسیح، خدا و روح القدوس می باشند قبلاً در عهد عتیق این نشانه ها را به فوران روح القدوس مربوط می کردند، باری آنچه در یول ۳:۱-۲ اعلام شده بود اکنون تحقق یافته است. همچنین ممکن است این کلمه ها اشاره به آیین ها و رازهای مذهبی مخصوصاً راز تعمید باشد.

w- در اینجا و در ۵:۵ کلمه تضمین یا بیعانه آمده است: ر. ک افس ۱:۱۴. در جاهای دیگری کلمه نوبر: روم ۸:۲۳. زیرا موهبت روح القدس تضمین و نوبر شکوه آسمانی است.

x- در ۱۰:۷ پولس دو نوع غمگینی را از یکدیگر متمایز می کند: غمگینی برطبق خدا و غمگینی برطبق دنیا. غمگینی اولی باید موجب ندامت و توبه شود.

y- ر. ک ۱۶:۱.

z- به پولس شدیداً توهین شده و ظاهراً یکی از مخالفان او که شاید یهودی بوده منکر عنوانها و اختیارات رسولی او است. پولس حاضر است این توهین را بخشیده و نادیده بگیرد ولی باید بدو وضیعت را روشن کند.

a- در مورد این نامه که گم شده است، ر. ک مقدمه.

b- ترجمه دیگر: با اینکه از شما اطمینان داشتم.

هستید.^{۱۰} اما به هرکس شما ببخشید من هم مت ۴۰:۱۰
[می بخشم]: زیرا اگر بخشیده‌ام چنانکه
موردی برای بخشیدن داشته‌ام، به خاطر شما
در حضور مسیح است،^{۱۱} تا نگذاریم شیطان
از ما بهره برداری کند؛ زیرا از اندیشه‌های
او بی‌خبر نیستیم.^f

پریشانی و آرامش پولس

اما برای انجیل مسیح به ترواس^g آمده
بودم و [با اینکه] دری برای من گشوده بود،^{۱۲}
روح راحت نبود، زیرا برادرم تیطس را
نیافتم، پس از ایشان وداع کردم، به
مقدونیه^h آمدم؛^{۱۳} اما سپاس خدای را که
همواره در مسیح ما را به پیروزیⁱ می‌کشد
و عطر دانش خود را در همه جا به وسیله ما
ظاهر می‌کند.^{۱۵} زیرا ما برای خدا عطر ۱-قرن:۱۸
خوب مسیح هستیم، در بین آنان که نجات

اضطراب دل و در میان اشکهای بسیار به
شما نوشته‌ام، نه برای اینکه غمگین باشید
بلکه تا بدانید چه محبت بی اندازه‌ای
نسبت به شما دارم.

عفو پولس

۱-قرن:۲ ۵ و اگر کسی موجب غمگینی شده^e، مرا
غمگین نکرده است بلکه اگر مبالغه نکنم تا
حدی همه شما را [غمگین کرده است].
برای چنین شخصی کافی است که
اکثریت^d [شما او را] مجازات کنند،
کول^{۱۳:۳} ۱۳ بدین سان بهتر است برعکس او را
بخشیده و نصیحت کنند مبادا چنین شخصی
بر اثر اندوهی مفرط فرو آفتد.^۸ به این دلیل
به شما اندرز می‌دهم با او، محبت را تثبیت
کنید.^e زیرا برای این نیز به شما نوشته‌ام
تا به تجربه بدانم آیا شما از هر جهت مطیع

c- ر.ک بند Z.۲. حتماً منظور توهینی است که به شخص او شده و غیر از مواردی است که پولس در ۱-قرن:۵ و فی ۱۵:۱-
۱۷ ذکر می‌نماید.

d- ترجمه تحت‌اللفظی این کلمه یونانی: بیشتر، اغلب و اکثر است. و در اینجا به صورتی که آمده است به مفهوم جمعیت (و نه
فقط اکثریت) است. ر.ک به اصطلاح عبری متعددها که در مقررات جمعیت قمران ذکر شده است.

e- جمعیت‌های اولیه مسیحیان در برابر خطاهای بزرگ مجبور بودند اقدامات انضباطی شدید اتخاذ نمایند. مثلاً پولس در موردی
که کسی با محارم خود مرتکب زنا شده بود دستور می‌دهد با گناهکاران قطع رابطه کنند. ۱-قرن:۵-۱۳؛ ر.ک مت
۱۸:۱۵-۱۷؛ ۱-قرن:۱۱-۳۰-۲۲-۳-۱۰. ولی محبت برادرانه باید موجب تخفیف مجازات‌ها گردد.

f- شیطان می‌خواهد مسیحیان را فریفته و از راههای حقیقت خارج کند: لو ۳۱:۲۲؛ روم ۱۶:۱۷-۲۰؛ ۲-قرن:۶-۱۴-۱۶؛
۱۱-۳-۱۵.

g- ترواس، همان شهری است که پولس در ضمن دومین مسافرت خود، در آنجا در رؤیا دید یکی از اهالی مقدونیه از او دعوت
می‌کند از اروپا عبور نماید: اع ۱۶:۸-۱۱ و در سومین سفر خود از آنجا عبور کرد: اع ۲۰:۵-۱۲، ضمناً برطبق ۲-تیمو
۴:۱۳ می‌دانیم که پولس روای خود و نوشته‌هایش را در آنجا در خانه کریس گذاشته بود. چون پولس در آنجا از کشتی پیاده
می‌شود بنابراین باید بندر اسکندریه ترواس باشد و نه شهر ترواس که در داخل سرزمین قرار داشته است. پولس می‌خواسته
است قبل از هر چیز در این مسافرت به پیشواز تیطس برود. ۲-قرن:۵:۷؛ ر.ک ۶:۷.

h- بند ۵:۷ در ادامه منطقی ۱۲:۲-۱۳ است: وقتی به ترواس رسیدم... روح راحت نبود زیرا برادرم تیطس را نیافتم. ۵:۷؛ در
حقیقت پس از رسیدن به مقدونیه راحتی نیافتم... ۶- اما خدا که آدمیان را تسلی می‌دهد، ما را بوسیله رسیدن تیطس تسلی داد.
با این گسیختگی مطلب در ۱۳:۲ که بعداً در ۵:۷ ادامه می‌یابد بعضی از مفسران چنین نتیجه می‌گیرند که ۴:۷-۱۴:۲ نامه
دیگری در مدح و ستایش وظیفه رسالت بوده است ولی می‌توان آن را به عنوان جمله معترضه ای طولانی تصور کرد که از سایر
جمله‌های معترضه گفتارهای شفاهی پولس اندکی طولانی‌تر است.

کسانی که ۴:۷-۱۴:۲ را یک نامه جداگانه می‌پندارند آن را در دنباله ۱-قرن و قبل از «نامه در میان اشگها» (۲-قرن:۱۰-
۱۳) قرار می‌دهند. ر.ک. مقدمه

i- در بندهای ۱۴ و ۱۶ از رسوم و تشریفات الهام گرفته شده که پس از پیروزی برگزار می‌کرده‌اند در این تشریفات همراهان و
ملزمان به همراه خدمتگزاران پیشاپیش فرمانده پیروزمند عطر می‌پراکنند.

یا از طرف شما داریم؟^۲ نامه ما، شما ۱-قرن:۲
 هستید که در دل‌های ما^k نوشته شده و همه
 انسان‌ها شناخته و خوانده اند.^۱ شما چون
 یک نامه مسیح ظاهر شده اید خدمت کرده
 شده به وسیله ما، نه با مرکب بلکه با روح
 خدای زنده نوشته شده، نه بر روی الواح
 سنگی^m بلکه بر روی الواح دل‌های گوشتی.
 ۴ و چنین است اعتمادی که بوسیله مسیح در ۱-قرن:۳۳
 نزد خدا داریم.^۵ نه اینکه از خودمان قادر
 باشیم ادعا کنیم چیزی چنانکه از خود ما ۱۰:۵
 است؛ بلکه قدرت ما از خدا می‌آید،
 ۶ که ما را قادر ساخته است خدمتگزار ۱-قرن:۳۱
 پیمانی نوⁿ باشیم، نه به ظاهر کلمه^o بلکه به
 در مسیح سخن می‌گوییم.

خدمت پیمان نوین

آیا دوباره آغاز می‌کنیم خودمان ۱۲:۵
 خود را توصیه نمائیم؟ یا اینکه مثل ۱۲:۸
 بعضی‌ها احتیاج به نامه توصیه^j برای شما ۱-قرن:۳۰
 ۱۳:۳ غلام
 فی ۹:۳

اسیران جنگی که قبل از آنان می‌آمدند اکثراً پس از اجرای مراسم کشته می‌شدند. تصاویر این بندها از مراسم ورود
 پیروزمندان گرفته شده است.
 ii- کلماتی که در بند های ۱۴-۱۶ آمده و گاهی عطر و در مورد دیگری بو ترجمه شده از ریشه واحدی هستند و قاعده بایستی به
 یک کلمه فارسی برگرداند؛ ولی چون در مورد مرگ نمی‌توان کلمه عطر را بکار برد ناچار بوی مرگ ترجمه شده است.
 j- در سال چنین نامه‌های توصیه در آن دوره، حتی در کلیسا متداول بوده است. ر.ک اع ۱۸:۲۷؛ روم ۱:۱۶؛ کول ۱۰:۴؛ ۳-یو
 ۱۲-۹.
 k- در بعضی از نسخه‌های خطی: در دل‌های شما...
 l- کلمه‌های شناخته و خوانده در زبان یونانی از یک ریشه هستند. در اینجا پولس ضمن بکار بردن فن جناس، مخاطبان خود را به
 نامه همانند کرده است.
 m- الواح سنگی اشاره ای به اعطای قوانین در کوه سینا است: ر.ک خروج ۱۲:۲۴؛ ۸:۳۱؛ ۳۴:۲۸-۲۹.
 n- پیمان نو یا عهد جدید: این کلمه در کتاب مقدس به معنی و مفهوم معینی بکار برده شده ولی در زبان یونانی مفهوم وصیت نامه
 را نیز دربر دارد. پولس با ذکر مرگ عیسی که پیمان نو را بنیان‌گذاری کرده است مفهوم قضایی و حقوقی وصیت نامه را به این
 کلمه افزوده است: لو ۲۰:۲۲؛ ۱-قرن:۱۱؛ ۲۵:۲؛ ۲-قرن:۳؛ ۱۴:۸؛ عبر ۸:۹؛ ۱۵:۹؛ ۱۲:۲۴. یک رشته اختلاف زیر تفاوت بین
 این دو عهد را به طور برجسته نمایان می‌کند:

عهد عتیق	عهد جدید
الواح سنگی	الواح = دل‌های گوشتی، ۳:۳ خدمت عهد جدید ۶:۳
ظاهر کلمه می‌گشود ۶:۳	معنی و روح زنده می‌کند ۶:۳
خدمت مرگ ۷:۳	خدمت روح ۸، ۳:۳
خدمت محکومیت ۹:۳	خدمت عدالت ۹:۳
زایل شدنی ۱۱:۳	آنچه می‌ماند ۱۱:۳
عهد عتیق با پوششی خوانده می‌شود ۱۴:۳	روشنایی دانش ۶:۴
شکوه زایل شدنی ۷:۳	شکوه خدا ۶:۴
بر روی چهره موسی ۷:۳	بر روی چهره مسیح ۶:۴

o- منظور از ظاهر کلمه (ترجمه تحت اللفظی: حرف) قانون موسی است زیرا انسان را ملزم به اطاعت می‌کند در صورتی که آدمی
 قادر به پیروی آن نیست و در نتیجه به مرگ کشانیده می‌شود، روم ۷:۵. آیین یهودا در دوران پولس از ریشه‌های اصلی خود
 بریده و جدا شده بود و مراعات دقیق و کلمه به کلمه قانون تورات این آیین را به صورت مرده درآورده بود، ۲-قرن:۱۴.

معنی آن: زیرا ظاهر کلمه می‌گشود، اما معنی آن زنده می‌کند^p. ۷ باری، اگر خدمت مرگ، که با حروف بر روی سنگها کنده شده، در شکوهندی چنان بوده که پسران اسرائیل نمی‌توانستند بر چهره موسی خیره شوند^q، به سبب شکوه چهره‌اش، که زایل شدنی بود، چگونه خدمت روح بیشتر شکوهمند نخواهد بود؟ زیرا^r اگر خدمت محکومیت شکوهمند بوده، [پس] چقدر بیشتر خدمت عدالت شکوه فراوان تری دارد؟^s و زیرا آنچه در این مورد شکوهمند شده، به سبب این شکوه فوق‌العاده شکوهمند نشده است. ^t زیرا، اگر آنچه زایل شدنی بود در شکوه [ظاهر گردید]، پس آنچه می‌ماند چقدر

بیشتر شکوهمند [خواهد بود]! ^u پس ما که چنین آمیدی داریم با اعتماد زیاد رفتار می‌کنیم، ^v و نه بمانند موسی^r که پوششی بر روی چهره خود می‌گذاشت تا پسران اسرائیل بر آنچه زایل شدنی است خیره نشوند... ^w اما افکار ایشان سخت شد. زیرا تا به امروز در قرائت عهد عتیق^s همان پوشش باقی است بدون اینکه [پوشش] برداشته شود. زیرا در مسیح زایل شده است. ^t اما تا به امروز وقتی که [کتاب] موسی را می‌خوانند پوششی بر روی قلب^u ایشان ^v گذاشته می‌شود. ^w و چنانچه وقتی بسوی خداوند برمی‌گردند^v پوشش برداشته می‌شود. ^w اما خداوند روح

مر ۴:۱۲؛
اع ۲۷:۲۸
روم ۷:۱۱-۸؛
عبر ۸:۱۳

لازم به یادآوری است عهد جدید متنی نیست که عهد عتیق را تکمیل کرده باشد بلکه تحول و گذشتن است از آنچه نوشته شده به روح و معنی کلمه یعنی آنچه واقعاً در دل می‌گذرد. بدون روح، متن می‌گشود اما بدون متن، روح خاموش خواهد ماند. ار ۳۱:۳۱؛ حزق ۳۶:۲۶.

p- ترجمه تحت‌اللفظی قسمت آخر این بند: نه از حرف بلکه از روح؛ زیرا حرف می‌گشود اما روح زنده می‌کند.
q- پولس نکات مختلفی را درباره نقش موسی تشریح می‌نماید: قوانین را دریافت می‌کند؛ خروج ۳۴:۲۹-۳۵؛ خدمت مرگ که کلمه به کلمه بر روی الواح سنگی کنده شده است، خروج ۳۲:۱۶؛ ۳۴:۱-۴؛ درخشندگی موقتی چهره موسی که در اثر ملاقات او با خدا حاصل شده است، خروج ۳۴:۲۹-۳۵، و پولس این امتیاز شخصی را که به موسی داده شده است در برابر موهبتی که به کلیه مسیحیان عطا شده است می‌آورد، ۲-قرن ۱۸:۳.

r- برطبق سفر خروج، درخشندگی خدایی که از چهره موسی ساطع می‌شود بوسیله حجاب و پوششی از نظر اسرائیلیان پنهان می‌ماند. ولی پولس در این مورد از طرز تفسیر کاهنان پیروی کرده و توضیح دیگری می‌دهد: بدین معنی که پوشش موسی برای آنست که موقتی بودن این درخشندگی شکوه خدا مخفی بماند.

s- ر. ک بند ۶ n. در اینجا نخستین باری است که اصطلاح عهد عتیق در یکی از نوشته‌های مسیحی بکار برده می‌شود.

t- ترجمه دیگر: بر ایشان آشکار نشده است که این پیمان بوسیله مسیح از بین رفته است.

u- یهودیانی که در زمان پولس می‌زیستند تصویری از موسی مجسم می‌کردند که با آنچه در اسفار پنجگانه آمده و به نظر پولس کاملاً ارزشمند است خیلی تفاوت دارد: موسی نخستین رئیس و رهبر اسرائیلیان بوده است و او را به عنوان بنیانگذار ملت خود می‌شناختند. او را دیگر به عنوان کسی که فقط اراده خدا و کلام او را نوشته است نمی‌شناختند بلکه کلام او ارزشی نزدیک به کلام خدا پیدا کرده بود. پدر همه پیامبران، پادشاه و کاهن محسوب می‌شد به طوری که قدرت و نبوغ او از حدود اسرائیل فراتر رفته و قانون تورات مقامی والا احراز کرده بود تا بدانجا که رعایت این قوانین و یا تخلف از آنها موجب نزدیک شدن به خدا و یا محرومیت از حضور خدا می‌شد. به این ترتیب موسی سرور قانونگزاران و بهترین مفسر مشیت خدا بشمار می‌رفت.

تصویر پوشش که در این بندها ذکر شده ممکن است اشاره به دو مورد متمایز باشد: یا پوششی است که موسی بر روی چهره خود می‌گذاشت (بند ۱۳ r) و یا پوششی نیایشی که در قرن اول میلادی برای فرد یهودی که در کنشت کتاب مقدس را قرائت می‌کرد بکار می‌رفت.

v- توبه و گرایش راه ما را بسوی تأمل به شکوه خدا در مسیح می‌گشاید و به ما اجازه می‌دهد که بوسیله روح القدس آن را به آزادی منعکس نماییم، ۲-قرن ۴:۴-۶.

است^w؛ و در جایی که روح خداوند است،^{۲۴:۴} در آنجا آزادی است.^{۲:۸} و همگی ما که با^{۱۸} چهره بی پوشش، شکوه خداوند را منعکس می کنیم^x، به همین تصویر تغییر شکل یافته ایم، از شکوه به شکوه^l، همچون بوسيله خداوند، که روح [است].

حضور مسیح در خدمت رسالت

۴^۱ بدین سبب ما که این خدمت را داریم، چون با رحمت دریافته ایم مایوس نمی شویم^z،^۲ بلکه [امور] پنهانی شرم آور را رها کرده ایم، با مکر رفتار نمی کنیم و سخن خدا را تحریف

نمی نماییم^a. بلکه با اظهار حقیقت، خود را به وجدان همه انسان ها در حضور خدا مقبول می کنیم.^۳ اما اگر انجیل ما نیز پوشیده است برای آنانکه گمراه هستند پوشیده بوده است،^{۲-۳:۱۱} در ایشان که خدای این دنیا^b ذهن های بی ایمانشان را کور ساخته، تا درخشندگی نور انجیل شکوه مسیح را که تصویر خدا است^c نبینند.^۵ زیرا ما، خودمان را اعلام نمی کنیم بلکه عیسی مسیح خداوند را^d؛ اما خود ما^{۴:۱۱} بردگان شما به خاطر عیسی، هستیم.^۶ چون خدا که گفته است: «از ظلمات نور^{۱۸:۳} بدرخشید، همان است که در دل های ما^{۱-۲:۹} بدرخشیده^e تا دانش شکوه خدا را که بر

اش^{۹:۱}؛ پید^{۱:۳}؛ پطر^{۲:۹}؛

w- خداوند روح است. این بند به انواع مختلف تفسیر شده است ولی تعبیری که بر مبنای فحوای کلام است بیشتر محتمل و نزدیک به حقیقت می باشد. به طوری که در این قسمت نامه ذکر شده موسی وابسته به ظاهر کلمه است در صورتی که برعکس خداوند (مسیح) معنی و روح نوشته های مقدس را بیان کرده و خود را در آنها تشخیص داده و اعلام نموده است و آزادی را که اعطا می کند آزاد شدن از ظاهر کلمه است، روم ۸:۲؛ گلا ۵:۱.

x- انعکاس دائمی در مقابل درخشندگی موقتی چهره موسی است. واژه منعکس می کنیم ترجمه کلمه ای یونانی است که به ندرت بکار برده می شود و برای آن دو معنی مختلف قائل شده اند. بعضی از مفسران معنی این کلمه را: تماشا کردن همچون در یک آینه پیشنهاد کرده اند و عطف به مفاد ۱- قرن ۱۳:۱۲ می نمایند؛ مفسران دیگری این کلمه را منعکس کردن، پرتو افکندن بمانند یک آینه تفسیر کرده اند. باری فعلی را که پولس بکار برده در زبان یونانی به طوری صرف شده که نشان می دهد فاعل فعل شخصاً علاقمند به انجام عمل است و نه اینکه خارج از اراده اش بر او عارض شده باشد. بنابراین ترجمه کامل عبارت چنین خواهد بود: ما نظاره می کنیم و منعکس می سازیم. آنچه در دوران موسی غیرممکن بود در مسیح امکان می یابد، آنچه را آدمی نظاره می کند منعکس می سازد.

y- ترجمه دیگر: با شکوهی که همواره بیشتر می شود، شکوه منشأ و پایان تغییر شکل است، ر. ک روم ۱:۱۷؛ ۲- قرن ۲:۱۶؛ ۱۷:۴. اصطلاح از شکوه به شکوه را گاهی از شکوه مسیح به شکوه مسیحیان درک کرده اند.

z- پولس این عقیده قاطع خود را در بندهای ۸-۱۱ تشریح می کند. هیچ چیزی نمی تواند مانع از آن شود که مسیح زندگی خود را متظاهر سازد، ۱۶:۴.

a- این توضیح ادامه خواهد یافت پس از اینکه مجدداً پولس صداقت خود را ابراز نماید و قبلاً نیز در ۱۷:۲ آن را تأکید نموده است.

g- خدای این دنیا = پادشاه این دنیا، ر. ک ۱- قرن ۲:۶؛ یو ۱۲:۳۱. ضمیر اشاره این نشان می دهد که منظور دنیای کنونی و حاضر است. قلمروی که نشانه گناه داشته و از خدا جدا است؛ این اصطلاح در مقابل قرن آینده و مخالف با آن است. ضمناً این متن تنها موردی است که از شیطان با عنوان خدا یاد شده است.

c- ذکر تصویر خدا که در بند ۴ آمده بایستی با ارتباط یادآوری آفرینش بند ۶ در نظر گرفته شود. در آنجا مسیح به عنوان بهترین مظهر انسانی ظاهر می گردد که تصویر کامل خداست. ر. ک کول ۱:۱۵.

d- عبارت: عیسی مسیح خداوند است اعتراف اصلی و اساسی در بیان ایمان است. روم ۹:۱۰؛ ۱- قرن ۱۲:۳؛ ۲- قرن ۱:۲؛ فی ۱:۱۱؛ ۲.

e- این عبارت نقل قول عین کلمات پید ۱:۳ نیست بلکه نوعی ارائه آن به روش کاهنان است. ترجمه دیگر: همان است که در دل های ما درخشانیده...

عیسی را برخیزاند ما را هم با عیسی برخواهد روم ۸: ۱۱
 خیزاند و با شما در نزدیکی [او] خواهد
 گذاشت.^{۱۵} زیرا که همه چیز به خاطر شما،
 تا فیضی که چند برابر شده، به وسیله
 سپاسگزاری تعداد زیادی، شکوه خدا را ۱۱: ۱
 افزون سازد.

اطمینان به رستاخیز در برابر ترس از مرگ

^{۱۶} بدین سبب مایوس نمی شویم. بلکه حتی
 اگر انسانیت بیرونی ما لزوال یابد، درون ما کول ۳: ۹
 روز بروز تجدید می شود. ^{۱۷} زیرا لحظه ای
 کوتاه^{۱۸} مصیبت ما، زیاده بر زیاده وزنی
 جاودانی از شکوه دارد^{۱۸}، ما به چیزهای
 مرئی نمی نگریم بلکه به چیزهای نامرئی [می
 نگریم]؛ زیرا چیزهای مرئی موقتی و ۵: ۷
 کول ۱: ۱۶ نامرئی ها جاودانی هستند!

[روی] چهره مسیح^{ee} است روشن سازد.^۷
 اما این گنجینه^{eee} را ما در ظرف های گلی^f
 داریم تا این قدرت فوق العاده از خدا باشد
 و نه از ما.^۸ ما از هر جهت مصیبت زده هستیم^g
 ولی له نیستیم؛ تردید داریم ولی نومید نیستیم؛
 ۴: ۱۶
 ۱- قرن ۱۵: ۳۱
 فی ۳: ۱۰
 شکنجه شده ایم ولی نه متروک؛ افکنده
 شده ایم ولی از بین نرفته ایم؛^{۱۰} همواره
 احتضار^{gg} عیسی را در جسم داریم، تا زندگی
 عیسی هم در جسم ما ظاهر گردد.^{۱۱} زیرا ما که
 زنده ایم، دائماً به خاطر عیسی به مرگ تسلیم
 شده ایم، تا زندگی عیسی نیز در جسم [تن]
 فانی ما ظاهر شود.^{۱۲} بدین سان مرگ در ما
 بکار است و زندگی در شما^h.^{۱۳} اما چون
 همان روح ایمان را داریم بر طبق آنچه نوشته
 شده است: ایمان آورده ام بدین سبب سخن
 مر ۱۱: ۱۰
 گفته ام، ما هم ایمان داریم و بدین سبب سخن
 می گویم،^{۱۴} چون که می دانیم آنکه خداوند

ee- در برخی نسخه ها: عیسی مسیح...

eee- ترجمه دیگر: اما ما این اندوخته را...

f- اصطلاح ظرف های گلی ممکن است اشاره ای به ضعف و ناپایداری شخصی بولس باشد، ر. ک ۲- قرن ۱۲: ۷-۱۰؛ غلا
 ۴: ۱۴، همچنین ممکن است این اصطلاح را به معنی جسم گلی درک کرد که اشاره به روایت پید ۲: ۷ است و در روم ۹: ۲۱-
 ۲۳؛ ۱- قرن ۱۵: ۴۷؛ ۱- ۴: ۴؛ ۴: ۴ نقل قول شده است.

g- تمام این تصاویر یادآوری مراحل مختلف مبارزه کسانی است که در میدانهای نمایش رومیان با یکدیگر یا با حیوانات درنده
 مبارزه می کردند و در این مبارزه رسول بدون فیض و لطف خداوند محکوم به مرگ می شد.

gg- ترجمه دیگر: رنج های عیسی...

h- ر. ک ۵: ۱. g. بولس چندین بار مشکلات و تجربه های رسالت خود را به قرنطیان یادآوری می کند که در مقابل نتایج مثبتی
 است که از این رسالت بدست آورده است: ۴: ۶؛ ۱۱: ۲۳-۳۳.

i- در اینجا نظیر ۵: ۱۰ در مورد داوری تأکید نمی شود بلکه به مانند ۱- قرن ۱۴: ۶ پیروزی ایمانداران را یادآوری می کند.
 j- بولس در روم ۷: ۲۲ اصطلاح انسان درونی را در مورد بشری عاقل و باهوش بکار برده است. در اینجا اختلاف بین نمو روحی و
 ضعف و تحلیل قوای جسمی است: ر. ک روم ۸: ۱۸-۱۹. ضمناً شباهتی بین انسان بیرونی و انسان کهن وجود دارد: افسس
 ۴: ۲۲؛ کول ۳: ۹. بولس گاهی، نظیر اینجا اختلاف بین انسان درونی و انسان بیرونی را بکار می برد، گاهی اصطلاح در جسم
 خود را در مقابل خارج از جسم خود می آورد: ۱- قرن ۱۲: ۲ و زمانی انسان کهن را در قابل انسان نو می گذارد: افسس ۴: ۲۲-
 ۲۴ یا کول ۳: ۹-۱۰، این اصطلاح ها بدون اینکه با هم برابر باشند منظور اینست که بر اثر عمل خلّاقه و حضور خداوند در
 انسان عادی جهشی برای تغییر و تحول انجام می شود.

jj- ترجمه دیگر: زیرا لحظه ای سبک...

k- در پایان این بند دو کلمه یونانی بکار برده شده تا معنی و مفهوم یک کلمه عبری شکوه را برساند این کلمه عبری در عین حال
 بمعنی وزن، درخشندگی، جلال، حضور و قدرت می باشد.

l- مقابله و اختلاف بین مرئی و غیر مرئی نیست بلکه بین آنچه تاکنون ملاحظه شده است و آنچه در انتظار آن هستند ولی هنوز
 پدیدار نگردیده است.

ابوب: ۱۹:۴
حک: ۱۵:۹
اش: ۱۲:۳۸
پطر: ۱۳:۱

۵ زیرا می دانیم که اگر خیمه ای که خانه^m زمینی ما است نابود شود، بنائی از خدا داریم، خانه ای جاودانی در آسمانها [داریم] که بدست آدمی ساخته نشده است. ۲ و پس در این [حال] ناله می کنیم، اشتیاق داریم [که بر روی آن دیگری]، خانه آسمانی خود را دربر کنیم^{mm}، زیرا وقتی نیز دربر کنیم برهنه نخواهیم بودⁿ. ۴ زیرا چون، ما که در این خیمه هستیم، مضمحل شدهⁿⁿ ناله می کنیم؛ زیرا نمی خواهیم آن را درآریم^o، بلکه بر روی آن دربر کنیم، تا آنچه فناپذیر است به وسیله زندگی فرو برده شود. ۵ و آنکه ما را برای این مهیا کرده خدا است، آنکه به ما تضمین روح [القدوس] را داده است. ۲۲:۱
۶ پس همواره با اعتماد بسپاریم، و اینکه

می دانیم با بسر بردن در جسم، در تبعید و دور از خداوند هستیم،^v زیرا به وسیله ایمان و نه برطبق مرئی راه می رویم^p... ۱-قرن: ۱۳:۱۲
عبر: ۱۳:۱۱

۸ بنا بر این سرشار از اعتماد و بیشتر خوشنودیم از جسم تبعید شده و در نزد خداوند بسر بریم^q. ۹ و بدین سبب چه در اینجا بسر بریم و چه در تبعید، آرزو داریم خوشایند او باشیم. ۱۰ زیرا همگی ما باید در برابر دادگاه مسیح ظاهر شویم^r، تا هرکدام آنچه را بوسیله جسم، از خوب یا بد^s کرده است باز یابد.

خدمت رسالت آشتی

۱۱ پس چون ترس از خداوند را می شناسیم^t، در پی قانع کردن انسان ها هستیم. اما به خدا آشکار شده ایم، و

m- در اینجا زندگی شخص با یک مسکن و یک لباس مقایسه و تشبیه شده که دو چیز ضروری برای زندگی روزمره هستند. دشواری درک این متن در مخلوط کردن تصویرها است: زیرا سخن از جای گرفتن و مستقر شدن در یک لباس و پوشیدن و دربر کردن یک خانه است.

mm- ترجمه دیگر: بپوشیم.

n- در بندهای ۲، ۳، رسول بیم دارد که در وضعیتی بینابین قرار گیرد: برهنه یعنی بدون مسکن و بدون لباس بماند و لذا ترجیح می دهد بلافاصله به وضعیت نهایی، رستخیز درآید: ر. ک ۱-قرن: ۱۵:۴۴-۴۵. در اینجا کلمه پوشیده به معنی مطلق آمده در صورتی که در نوشته های عهد عتیق و عهد جدید همواره با کلمه ای متمم بکار برده می شود. پدران کلیسا، از روی مقایسه و تطبیق با قسمتهای دیگر این عبارت را چنین درک و تفسیر کرده اند: پوشیده از عدالت خدا.

nn- ترجمه تحت اللفظی این کلمه: سنگین.

o- فکر و نظریه ای که در بند ۴ ذکر شده مطالب بند ۳ را تکمیل می کند. برای اینکه انقطاع و گسیختگی در وضعیت حاصل نشود، نیایستی لباس خود را بدر آرند بلکه بلافاصله زندگی را دربر کنند و با امیدی که از هم اکنون روح القدس داده است می توانند بر ترس از عریان ماندن و فانی شدن فایق آیند: بند ۵.

p- ترجمه تحت اللفظی: زیرا بوسیله ایمان می گردیم نه بوسیله رؤیت. ر. ک ۱۸:۴. این جمله معترضه، رشته استدلال را قطع می نماید.

q- با امید در مسیح می توان مرگ را پذیرفته و حتی آن را آرزو کرد و از مرحله همراهی به حضور نایل گردید. در فی ۱:۲۱-۲۳ تعمق این رابطه تصریح می شود. در وصول به رستخیز نهایی، مرگ یک مرحله مثبت است.

r- عمل داوری که در اینجا ذکر شده فقط درباره مسیحیان است در صورتی که در فصل ۲ نامه به رومیان داوری یهودیان و مشرکان مطرح است. در این داوری عمل هرکسی ارزیابی می شود: بندهای ۸-۹، ۱-قرن: ۱۱:۳-۱۵. ضمناً تصریح نشده است که این داوری در موقع رستخیز عمومی است، ر. ک ۱:۱۴ O ویا اینکه پس از مرگ انفرادی می باشد.

s- در این متن فقط نیکی در برابر بدی آمده است در صورتی که در ۱-قرن: ۱۱:۳-۱۵ یک رشته درجات و انواع مختلف در این داوری منظور شده است.

t- در بند ۳:۱ پولس درباره توصیه خود سخن می گفت. در اینجا مجدداً این موضوع مطرح می شود.

- ۱۳:۱:۲:۴ امیدواریم نیز که در وجدانهای شما هم
 ۱:۳ آشکارا بوده ایم.^{۱۲} دوباره خودمان را به
 شما توصیه نمی‌کنم، ولی به شما فرصت
 می‌دهم که درباره ما به خود افتخار کنید، تا
 بتوانید در مقابل آنانکه در ظاهر و نه در دل
 افتخار می‌کنند^u، پاسخ دهید.^v ۱۳ در
 حقیقت اگر ما از خود بی‌خود شده ایم^w
 به خاطر خدا بوده است؛ اگر متعادل هستیم،
 به خاطر شما است.^{۱۴} زیرا محبت مسیح ما
 را می‌فشارد، تشخیص اینکه یک نفر
 به خاطر همگان مرده است؛ پس همه
 مرده اند.^{۱۵} و او به خاطر همگان مرده
 است، تا زندگان، دیگر به خاطر خود
 زندگی نمایند، بلکه به خاطر آنکه برای
 ایشان مرده و برخیزانده شده است.^x
- ۱۶-بدین سان، ما از این پس کسی را
 برحسب جسم [تن] نمی‌شناسیم.^y حتی اگر
 مسیح را برحسب جسم [تن] شناخته ایم^{۱۷}،
 اما اکنون دیگر او را [بدین گونه]
 نمی‌شناسیم.^{۱۷} بنابراین اگر کسی در مسیح
 است، آفریده جدیدی است.^z آنچه کهن
 است گذشته، اینک نو شده است.^{۱۸} و
 همه اینها از خدا می‌آید که به وسیله مسیح
 ما را با خود آشتی داده و به ما خدمت آشتی
 را عطا کرده است.^a ۱۹ یعنی که خدا در
 مسیح بود، دنیا را با خود آشتی داده، کول:۱:۲۰
 خطاهای ایشان را به ایشان به حساب
 نگرفته و در ما سخن آشتی نهاده است.
 ۲۰ پس بنابراین سفیران مسیح هستیم،
 چنانکه خدا به وسیله ما تشویق می‌کند. به افس:۲۰:۶

u- ترجمه تحت اللفظی: آنانکه افتخارشان از صورت و نه از دل است.

v- این سخنان انتقادی درباره کسانی است که ارزش خود را به رخ دیگران می‌کشند و مجدداً در ۱۲:۱۰ خواهد آمد.

w- این بند پاسخ به سرزنش‌هایی است که رقیبان می‌کردند. زیرا رؤیایها و حالات جذبۀ پولس را، ر.ک ۱:۱۲ بد تعبیر کرده و به عنوان دلیل و نشانه دیوانگی می‌گرفتند. پولس این دیوانگی ظاهری را در رابطه با خدا، در مقابل فرزاندگی خود در ارتباط با قرنتیان می‌آورد.

x- کوتاه فکری و اختلاف‌ها در مقابل آنچه اساسی است مفهومی ندارد. پولس کوشش می‌کند خوانندگان نامه را به شناخت راز مسیح رهبری نماید زیرا مرکز تمام افکار و نظریات او است.

y- ترجمه دیگر: کسی را به طریق بشری نمی‌شناسیم.

yy- اصطلاح برحسب جسم ممکن است مربوط به شناختن باشد و می‌گوید با نگاههای بشری و به روش انسانی. یا اینکه این اصطلاح به مسیح برمی‌گردد و منظور مسیح از نظر تاریخی است.

در مورد اول چنین درک و تفسیر می‌شود: اگر با نگاههای بشری مسیح را شناخته ایم؛ در این صورت اشاره پولس به اعمال تعقیب و شکنجه‌ای است که قبل از گرویدن به مسیح انجام می‌داده است. ر.ک ۱-۱۵:۸-۹؛ غلا ۱:۱۳. در مورد دوم می‌گوید. مسیح را از نظر جسمی و تاریخی شناخته است؛ ولی در هیچ یک از نامه‌های پولس اشاره‌ای وجود ندارد که این نکته را تأیید نماید. ممکن است ضمیر افعال شناختن به کسانی برمی‌گردد که رقیبان پولس بوده و افتخار می‌کردند شخصاً عیسی را شناخته اند. به هر صورت مبنا و پایه رسالت، ظاهر شدن مسیح پس از رستاخیز خود بوده و نه اینکه شناختن او از نظر تاریخی مبنای رسالت باشد.

z- ترجمه دیگر: اگر کسی در مسیح آفریده جدیدی است. آنکه کهن است گذشته و همه چیز نوشته است. در بعضی از نسخه‌های خطی کلمه همه چیز وجود ندارد در این صورت چنین می‌شود: اگر کسی در مسیح آفریده جدیدی است، (دنیای) کهن گذشته، اینک (دنیای) نو پدیدار شده است. ر.ک روم ۸:۱۸-۳۰.

a- کلمه آشتی ممکن است برای قرنتیان یادآوری خاطره تاریخی معینی بوده است. توضیح آنکه در موقع بازسازی شهر قرنتس، ر.ک ۱:۱، c، قیصر، امپراتور روم وضعیت آشتی اعلام کرد و تمام کسانی را که در یونان و سرتاسر امپراتوری سوابق خوبی نداشتند و از عفو عمومی استفاده می‌کردند به قرنتس می‌پذیرفتند. در اینجا تصویر آشتی در مورد مسیح بکار برده شده است ولی بند ۲۱ نشان می‌دهد چقدر این آشتی برای خدا تمام شده است، زیرا مسیح را قربانی گناهان ما کرده است.

<p>۶ بوسيله منزّه بودن، بوسيله دانش، بوسيله شكيبايي، بوسيله مهرباني، بوسيله روح القدس، بوسيله محبتى بى رياء، بوسيله سخن حقيقت، بوسيله قدرت خدا؛ بوسيله سلاحهاى تعرضى و تدافعى عدالت؛ در شكوه^f و بى احترامى، در اشتهاى بد و نيك؛ همچون گمراه كنندگان و راستين هستيم؛ همچون گمنامان، و به خوبى شناخته شده ايم؛ همچون [مردمان] مردنى و اينك زنده ايم؛ همچون تاديب شدگان اما اعدام نشده اند؛ همچون غم زدگان، و همواره شادمان هستيم؛ همچون درماندگان، و بسيارى را ۸:۹؛ ثروتمند مى كنيم؛ همچون بى چيزان، اما همه چيز داريم.</p>	<p>خاطر مسيح [از شما] خواهش مى كنيم: با خدا آشتى كنيد. ۱ آنكه گناه را نشناخته بود^b، به خاطر ما [او را قربانى] گناه ساخت، تا ما در او عدالت خدا شويم. چون كه [با او] همكارى مى كنيم، [از شما] درخواست داريم كه فيض خدا را به بيهودگى دريافت ننماييد. زيرامى گويد: در لحظه مناسب تو را اجابت کرده ام، و در روز نجات تو را يارى کرده ام.^c اينك اكنون لحظه مناسب؛ اينك اكنون روز نجات. [ما] براى هيچ كس موجب لغزش نمى شويم، تا خدمت ما بى اعتبار نشود.^d برعكس، در همه مورد خود را به عنوان خدمتگزاران خدا^e توصيه مى كنيم: در پايدارى زياد، در مصيبت ها، در دهشت ها، در تشويق ها، در ضربه ها، در زندان ها، در آشوب ها، در زحمت ها، در بيدارخوابى ها،</p>	<p>روم ۱:۱۷؛ ۳:۸؛ ۱-قرن ۱:۳۰؛ غلا ۱۳:۹؛ فى ۳:۹</p>
--	---	--

- b- ر. ک روم ۳:۸؛ غلا ۱۳:۳. قربانى مسيح به كلى از قربانيهائى ديگرى كه براى گناهان انجام مى گريد برتر و بالاتر است و آنها را بى ارزش و باطل کرده است، قربانيهائى كه اكثرآ در نوشته هاى عهد عتيق بحث و سخن درباره آنها است.
- c- نقل قول از اش ۸:۴۹. دوران نجات كه فاصله بين مرگ و رستاخيز مسيح و باز آمدن او است فرصتى براى توبه و گرايش مشركان و يهوديان است: لو ۲۴:۲۱؛ روم ۲۵:۱۱-۳۲؛ افس ۱۲:۱۸-۲۱.
- d- ر. ک ۲۱:۸.
- e- مطالبى كه در بندهاى ۴ و ۵ شمرده شده همان نكاتى است كه در ۲-قرن ۱۱:۲۳-۲۷ مى آيد؛ منتهى در اينجا با توضيح و صراحت كمترى است و با كلماتى موزون ذكر شده اند.
- f- ترجمه تحت اللفظى: سلاحهاى دست راست و دست چپ عدالت. منظور سلاح هاى كه مثل شمشير بدست راست مى گيرند. (سلاح تعرضى) و سلاحهاى كه مثل سپر به دست چپ گرفته مى شود (سلاح تدافعى)، ر. ک افس ۱۶:۶-۱۷ كه از حك ۱۷:۵-۲۱ الهام گرفته است.
- g- در بندهاى ۸-۱۰ ظاهر مأموريت رسالت درمقابل واقعيت عميق اين مأموريت ذكر گرديده است.

۱۱ در کمال آزادی سخن گفته ایم^h، ای
 مز: ۱۱۹:۳۲ قرنتیان، دل ما وسیع شده است. ۱۲ در نزد
 ما در تنگی نیستید؛ بلکه در درون خودتان
 در تنگی هستید. ۱۳ پس همینطور باز پس
 ۱-قرن: ۱۴:۴ بدهید: [به شما] همچون به کودکان
 سخن می‌گویم، شما هم وسیع [دل]
 باشید^۱.

ضرورت انتخاب

۱۴ با بی ایمانان در یوغ ناموزون نشوید.
 زیرا چه رابطه‌ای بین عدالت و بی قانونی؟
 یا چه پیوندی بین روشنائی با ظلمات
 [است]؟ ۱۵ و چه تفاهمی بین مسیح و
 بلیعال؟ یا چه سهمی برای ایماندار با
 بی ایمان [است]؟
 ۱-قرن: ۱۶:۳؛ ۱۹:۶
 ۱۶ و چه توافقی قدس خدا با بت‌ها
 [دارد]؟ زیرا ما قدس خدای زنده هستیم،
 بنا بر آنچه خدا گفته است:
 در میان ایشان سکونت خواهیم کرد و راه
 خواهیم رفت؛
 و خدای ایشان خواهیم بود و ایشان قوم

من خواهند بود.
 ۱۷ بدین سبب از میان ایشان بیرون شوید
 و به کنار بروید،
 خداوند می‌گوید: و به ناپاک دست
 مزیند،
 و من شما را خواهم پذیرفت^k.
 ۱۸ و من برای شما پدر خواهم بود، و شما
 برای من پسران و دختران، خداوند قادر
 متعال می‌گوید.

۱۹ پس ای محبوبان، [ما که] چنین
 وعده‌هایی داریم، خود را از هر ۲-پتر: ۴:
 آلودگی جسم و روح پاک کنیم^۱، با ترس از
 خدا مقدس ساختن [خود] را به انجام
 برسانیم.

شادی پولس در برابر توبه قرنتیان

۲ جایی [در دل خود] برای ما باز کنید^m.
 ما به کسی بی عدالتی نکرده ایم، کسی را
 تباہ نکرده ایم، از کسی بهره برداری اع: ۲۰:۳۳
 نکرده ایم. ۳ [این را] برای محکوم کردن

h- ترجمه تحت اللفظی: دهان ما بسوی شما باز شده است.

i- از مدّت‌ها پیش مفسران متوجه شده بودند که رشته کلام در بند ۶:۱۳ قطع شده و مجدداً در بند ۷:۱ از سر گرفته می‌شود. ضمناً چون افکار و نظریاتی که در بندهای ۶:۱۴-۱۷ ذکر شده با سایر مطالب التصاق ندارد تصور می‌رود بعداً افزوده شده باشد مگر اینکه این بندها جمله معترضه‌ای باشد که پولس عادتاً در ضمن کلام بکار می‌برد.

j- کلمه بلیعال از ریشه عبری واژه‌ای است که به معنی بی ارزش، نیستی کامل بوده و گاهی به جای کلمه بت یا شیطان بکار برده شده است. در وصایای دوازده پاتریارخ که کتابی ساختگی است کلمه بلیعال را به جای نام شیطان آورده‌اند و در نوشته‌های قمران (مقررات جمعیت) کلمه بلیعال به عنوان اسم خاص روح ظلمات بکار برده شده است.

k- بندهای ۱۶ب- ۱۸ مجموعه‌ای از نقل قولهایی است که از منابع مختلف گرفته شده‌اند: بند ۱۶ از حزق ۳۷:۲۷ و لاو ۲۶:۱۲؛ بند ۱۷ از اش ۵۲:۱۱؛ ار ۵۱:۴۵؛ حزق ۲۰:۳۴؛ بند ۱۸ از سمو ۷:۱۴؛ اش ۴۳:۶؛ ارا ۳۱:۹؛ هو ۲:۱. احتمالاً جزوه‌هایی به صورت مجموعه نقل قول‌ها وجود داشته و در سخنرانی‌های مذهبی از مطالب آنها استفاده می‌شده است.

l- در نوشته‌های پولس اکثراً جسم و روح به صورت دو قدرت مخالف یکدیگر ذکر می‌شود در صورتی که در اینجا سخن از دو نوع فعالیت انسان یعنی فعالیت جسمانی و فعالیت روحی او است. ر. ک روم ۳:۱؛ گ ۱:۹؛ ۱:۱۰.

m- شرح و توضیحاتی که در بند ۶:۱۳ قطع شده بود در اینجا مجدداً ادامه می‌یابد. ضمناً جمله: جایی در دل خود برای ما باز کنید. اشاره به بند ۶:۱۱ نیست بلکه آغاز بحث و استدلالی است مثل اینکه بگوید: اکنون به آنچه می‌گویم توجه کرده و آن را درک نمایید.

کرده ام، پشیمان نیستم. و اگر پشیمان بودم- زیرا که ملاحظه می کنم که این نامه^p حتی اگر برای لحظه ای شما را غمگین کرده است،^۹ اکنون شادمانم، نه به خاطر اینکه شما را غمگین کرده ام بلکه به سبب اینکه برای توبه غمگین شده اید. زیرا برطبق [مشیت] خدا غمگین شده اید^۹ به طوری که از ما خسارتی بر شما نرسیده است.^{۱۰} زیرا غم برطبق [مشیت] خدا، توبه نجات بخش دارد و پشیمانی به بار نمی آورد؛ اما غم دنیا، مرگ به بار می آورد.^{۱۱} اینک ببینید که این غم، برطبق خدا، در نزد شما چه به بار آورده است:

چه شوقی! چه بگویم؛
چه دفاعی!
چه خشمی!
چه ترسی!
چه اشتیاقی!

نمی گویم، زیرا که قبلاً گفته ام که شما در دلهای ما هستید، در مردن با یکدیگر و در زندگی با یکدیگر.

۲-تسا:۴^۴ نسبت به شما اعتماد من زیاد، در مورد شما افتخار من زیاد است. سرشار از تسلی هستم؛ در تمام مصیبت خودمان بیش از اندازه شادمانم.^۵ در حقیقت، وقتی به مقدونیه رسیدیم، جسم [تن] ما هیچ قرار نداشتⁿ؛ بلکه از هر جهت مصیبت ها داشتیم: در خارج مشاجره ها؛ در داخل ترس ها.^۶ اما آنکه فروتنان را تسلی می دهد، خدا، ما را با فرا رسیدن تیطس^۷ تسلی داده است، و نه فقط با فرا رسیدن او، و بلکه با تسکایی که او را تسلی داده اید. [او به ما] اشتیاق شما، ندبه های شما، حمیت شما را نسبت به من اعلام کرده، به طوری که شادی بیشتری دارم.^۸ زیرا اگر هم شما را با نامه غمگین

n- نظریاتی که در بند ۲:۱۳ اظهار شده بود در اینجا مجدداً مطرح می گردد. پولس، وقتی به شهر ترواس رسیده، تیطس را در آنجا نمی یابد و مدت کوتاهی در آنجا توقف کرده بلافاصله بسوی مقدونیه رهسپار می شود. در اینجا وضعیت خود را هنگام رسیدن به مقدونیه تشریح می کند. ر. ک ۲:۱۳ h.

o- تیطس (ر. ک ۲:۱۳) در برقراری روابط بین پولس و قرنتیان، در مدت اقامت او در افس نقش مهمی ایفا کرده و مسلماً میانجی و نماینده پولس قبل از آمدن وی به قرنتس بوده است. از بندهای ۷:۱۴-۱۵ به خوبی برمی آید که این مأموریت را به خوبی انجام داده و مراجعت پولس را به قرنتس تسهیل نموده است.

در کتاب اعمال رسولان از این دوست و همکار پولس ذکری به میان نیامده است و فقط بوسیله مطالب نامه های عهد جدید وی را می شناسیم. تیطس در مجمعی که در اورشلیم تشکیل شده بود به همراه پولس شرکت کرده (غلا ۲:۱-۳)؛ و برابر ۲-قرن ۲:۱۳؛ ۸:۶، ۱۶، ۲۳؛ ۱۲:۱۸ جمع آوری اعانه برای مسیحیان اورشلیم را ترتیب داده است. بطوری که از نامه های رسولی برمی آید پس از این وقایع به کریت عزیمت نموده و در آنجا نامه ای دریافت کرده است که به نام او است و سپس به دالماسی رفته است (۲- تیمو ۴:۱۰). پولس به خوبی تشخیص داده بود که تیطس دارای مشخصات و صفات لازم برای وساطت و میانجی گری است: بدین معنی که در انجام مأموریت محکم و پایدار بوده و در عین حال با صبر و حوصله است، در وضعیت های مهم و حساس به خوبی می تواند نظریات مختلف را با یکدیگر سازش داده، صلح و آشتی برقرار نماید، همچنان که پس از قطع رابطه رسول با جمعیت مسیحیان قرنتس عمل کرده بود، کاملاً قادر است صورتجلسه بحث و مذاکرات مهم را یادداشت و ثبت نماید. در دومین نامه به قرنتیان لااقل سه بار از عمل تیطس یاد شده است. وی تنها شریک و همکار پولس در قرنتس بوده که جمع آوری اعانه را ترتیب داده، پس از «نامه اشکها» مجدداً ارتباط با قرنتیان را برقرار نموده، و قبل از اینکه پولس و نمایندگان کلیساها به قرنتس برسند در جمع آوری اعانه تسریع نموده و آن را به انجام رسانده است. ر. ک ۲-قرن ۱۵:۷ t.

p- در مورد نامه ای که در اشکها نوشته شده، ۲:۴. ر. ک مقدمه.

q- ر. ک ۲:۱ y.

چه غیرتی!

چه کيفری!

تشویق در جمع آوری اعانه

۱ وای برادران، به شما آگاهی
 می‌دهیم که فیض خدا به کلیساهای
 مقدونیه عطا شده است.^{۱۱} زیرا در امتحان
 شدید مصیبت، خوشی ایشان فراوان، و از
 زیادی درماندگی ایشان، ثروت بخشندگی
 شان بسیار شد.^{۱۲} زیرا برطبق مقدورات،
 شاهدم و فراتر از مقدورات خود، به اختیار،
^{۱۳} با اصرار زیاد، این فیض و شراکت در
 خدمت برای مقدسین را از ما درخواست
 کرده اند.^{۱۴} و نه چندانکه انتظار داشتیم،
 بلکه بدو خودشان را به خداوند دادند و به
 ما بر حسب اراده خدا [دادند].^{۱۵} به طوری
 که ما هم تیطس را تشویق کردیم همان طور
 که شروع کرده است در نزد شما هم این
 [عمل] فیض را به انجام رساند.^{۱۶} ولی
 همچنان که [شما] در همه مورد به فراوانی
 دارید: در ایمان، در سخنوری، در دانش،
 در هرگونه شوق، و در محبتی که از ما به
 شما رسیده است، باید که از این فیض هم
 به فراوانی داشته باشید.^{۱۷} این را همچون

به هرصورت خود را ثابت کرده اید که در
 این امر منزّه هستید.^{۱۸} بدین سبب اگر
 به شما هم نوشته‌ام، نه به خاطر آن کسی که
 آزرده است نیز نه به خاطر آنکه آزرده شده^{۱۹}،
 بلکه به خاطر آنکه در برابر خدا بر شما
 آشکار شود شوقی که شما نسبت به ما دارید.
^{۲۰} بدین سبب ما تسلی یافته‌ایم. و بر این
 تسلائی ما، شادی دیگری افزوده شده که
 خیلی بیشتر است، شادی تیطس که روحش
 از همه شما آرامش یافته است.^{۲۱} زیرا اگر
 در همه چیز درباره شما به او افتخار کرده‌ام
 شرمنده نیستم؛ برعکس چنانکه همواره به
 شما حقیقت را گفته‌ایم، افتخار کردن ما در
 نزدیک تیطس هم حقیقت بوده است.^{۲۲} و
 رفت او نسبت به شما خیلی زیادتر می‌شود،
 وقتی اطاعت همه شما را به یاد می‌آورد،
 چگونه با ترس و لرز^{۲۳} او را پذیرفته‌اید.
^{۲۴} خوشوقتم از اینکه از هرجهت بر شما
 اعتماد دارم. ۱۰:۵۵

T- همه این وقایع به آشتی انجامیده است و چنین به نظر می‌رسد که تمام قرنتیان نسبت به رسول نظر مساعد یافته‌اند. ر.ک ۳:۷-۴.

S- منظور از آنکه آزرده شده پولس است (ر.ک Z:۲:۲؛ C:۵:۲)؛ ولی شاید از ورای نماینده خود آزرده شده بوده است.

T- ترس و لرز: اصطلاحی است که معمولاً در مورد توصیف حالت انسان در مقابل عظمت و جلال الهی بکار می‌رود: ۱-قرن ۳:۲؛ افس ۵:۶؛ فی ۱۲:۲، البته بکار بردن این اصطلاح در اینجا شگفت‌آور است زیرا تیطس را خدمتگزارانش به مانند شخص خداوند پذیرفته‌اند: چون خود را گناهکار احساس کرده و در انتظار اعلام رأی او بودند. بنابراین مأموریت تیطس فراتر از یک مأموریت میانجی‌گری است. وی نماینده پولس رسول و بنابراین به نمایندگی کلیه رسولان است. غلاطیان هم پولس را به همین گونه خواهند پذیرفت و او را به عنوان یک فرشته خداوند، به عنوان شخص مسیح عیسی خواهند گرفت (غلا ۴:۱۴).
 U- کلیساهای مقدونیه همواره بخشندگی خود را نشان داده‌اند: ۲-قرن ۹:۱۵؛ ۷:۱۱؛ ۹:۴؛ ۱۰:۱۸-۱۰:۱۸. پولس که هرگونه کمکی را از طرف قرنتس برای خودش رد می‌کرد با این همه کمک مقدونیه را پذیرفته است، ۳:۸.

V- جمع آوری اعانه برای کلیسای اورشلیم برای آنست که نشان داده شود پیشگویی اش ۶۰-۶۲ در مورد اتحاد یهودیان و ملت‌های دیگر تحقق یافته است. پولس متعهد شده بود به این کلیسا کمک نماید، غلا ۲:۱۰.

W- در این بند نکته‌هایی به اشاره ذکر شده است: تیطس به قرنتیان کمک خواهد کرد تا جمع آوری اعانه را که خودشان در نظر

داشتند انجام دهند... در مورد دیگران ر.ک بند ۱۰. بدین سبب در بندهای ۷-۸ توصیه‌هایی می‌کند.

داشت زیاده نداشت، و آنکه کم داشت کمی خروج ۱۶:۱۸: نداشت. a. ۱۶ اما فیض b بر خدا که همان شوقی را نسبت به شما در دل تیطس گذاشته است: c. ۱۷ که از یک طرف درخواست مرا پذیرفته است. از سوی دیگر با شوق بیشتر، به اختیار خود به سوی شما آمده است. ۱۸ و به همراه او برادری را می فرستم که تمام کلیساها در مورد انجیل از او ستایش می کنند. d. ۱۹ و فقط این نیست؛ بلکه [به اتفاق آراء]، به وسیله کلیساها همچون همسفر ما تعیین شده در این عمل فیض که بوسیله ما انجام می شود، برای شکوه خود خداوند و [ارضای] شوق ما است. امت ۳:۴ ۲۰ احتراز می کنیم از این که مبدا کسی ما را ملامت کند که چنین وجه کلانی بوسیله ما اداره می شود؛ ۲۱ زیرا توجه داریم، نه فقط به آنچه به چشمان خداوند بلکه به چشمان انسان ها [خوب] است. ۲۲ و برادر خودمان را با ایشان می فرستم^e که در بسیاری موارد، اکثراً اشتیاق او را امتحان کرده ایم، ولی اکنون به سبب اعتماد زیادی که به شما دارد خیلی مشتاق تر است. ۲۳ و اما تیطس،

دستوری نمی گویم؛ بلکه به خاطر اشتیاق دیگران، تا واقعیت محبت شما را ثابت می کنم. ۹ زیرا فیض خداوند ما عیسی مسیح را می شناسید^x، که به خاطر شما خود را درمانده کرد، با اینکه ثروتمند بود، تا شما بوسیله این درماندگی ثروتمند شوید.

۱۰ و این نظری است که در این باره می دهم؛ زیرا برای شما سودمند است که از سال گذشته نه فقط آن را انجام دادید، بلکه نیز [خودتان] خواستید اقدام کنید. ۱۱ پس اکنون هم انجام دادن آن را به پایان برسانید، تا بمانند رغبت در اراده، پس اجرای آن نیز برطبق آنچه دارید انجام گردد. ۱۲ چون که اگر رغبت وجود دارد، برطبق آنچه دارند به خوبی پذیرفته می شود، نه برطبق آنچه ندارند. ۱۳ زیرا نه اینکه دیگران را تسکین [باشد] اما برای شما فشار، بلکه یکسان بودن است: ۱۴ در حال حاضر، زیادتی شما برای آنانکه کمبود دارند^z، تا زیادتی ایشان هم برای کمبود شما باشد. و بدین گونه یکسانی باشد، ۱۵ چنانکه نوشته شده است: آنکه بسیار

مت ۸:۲۰:
فی ۲:۷

مر ۱۲:۴۴

۵:۷
۲-تسا:۷

۱۲:۹
روم ۱۵:۲۶

x- عبارت زیبایی در توصیف مسیح است، نظیر آنچه در فی ۲:۶-۸ آمده است.

y- در بعضی از نسخه های خطی: که به خاطر ما...

z- ترتیب مشارکت در اموال و قحطی که در اع ۱۱:۲۸ روایت شده است کلیسای اورشلیم را دچار فقر کرده بود. در نامه به غلاطیان اعضای کلیسای اورشلیم درمانده توصیف شده اند (غلا ۲:۱۰) و این کلمه، کلماتی عبری را در عهد عتیق به یاد می آورد که می توان مسکین، فلاکت بار... ترجمه نمود.

a- نقل قولی از خروج ۱۶:۱۸ که نشان می دهد چگونه نوعی تساوی و یکسانی در توزیع مائده آسمانی ایجاد شده است. در اینجا مشاهده می شود کلیساهایی را که پولس تشکیل می داد چه سازمان مادی داشته و چگونه در بین آنها تعاون و همکاری برقرار بوده است.

b- در بندهای ۱۶-۲۴ سخن از مأموریت جدید تیطس است که آن را با اشتیاق پذیرفته است.

c- در بعضی از نسخه های خطی: ... در دل تیطس می گذارد:

d- چرا نام این برادر که به عنوان نماینده کلیسا انتخاب شده و به همراه پولس اعزام گردیده است ذکر نشده است؟ بعضی از مفسران با توجه به عبارت در مورد انجیل نامهای لوقا، ارسترخس و غیره را پیشنهاد کرده اند بدون اینکه علت عدم ذکر نام او توضیح داده شود.

e- هویت این برادر معلوم نشده است.

فکر کرده‌ام لازم است از برادران دعوت کنم پیشاپیش به نزد شما بیایند و بخشندگی شما را که وعده داده شده قبلاً آماده کنند، تا همچون یک بخشندگی و نه همچون یک حسّت باشد.

^۶ و این [را بگویم]:

آنکه با امساک می‌کارد

با امساک هم محصول برمی‌دارد

و آنکه با گشاده‌دستی می‌کارد

با گشاده‌دستی هم محصول برمی‌دارد!

^۷ پس هرکس چنانکه قبلاً در دل خود

تصمیم گرفته است، نه با غمگینی و یا

الزام؛ زیرا خدا به بخشندۀ شادمان محبت

دارد.^۸ و خدا قادر است برای شما هرگونه

فیضی را فراوان سازد، تا در همه وقت،

همه چیز کافی داشته و برای هر عمل خیر

زیاده داشته باشید،^۹ چنانکه نوشته شده مز ۱۱۲:۹

است:

او توزیع کرده، به فقیران داده است؛

عدالتش جاودانه باقی است!^{۱۰}

^{۱۰} اما آنکه بذر برای بذرافشان و نان

برای خوراک تهیه می‌کند^m بذر شما را

تهیه و افزون خواهد کرد. و محصول‌های

شریک و همکار من به نزد شما است؛ در مورد برادران ما، ایشان فرستادگان^f کلیساها، شکوه مسیح [هستند].^{۲۴} پس دلیل محبت خود را به ایشان ابراز کنید و در برابر کلیساها نشان دهید چرا به شما افتخار می‌کنیم.^g

نیت بخشندگی اخائیه و تأخیر در انجام آن

^۹ حقیقتاً در مورد خدمت نسبت به مقدّسان^h، برای من زائد است که به

شما بنویسمⁱ، زیرا اشتیاق شما را می‌دانم،

که بابت شما پیش مقدونیان به آن افتخار

می‌کنم [به ایشان می‌گویم]: «اخائیه از

سال گذشته آماده است.» و اشتیاق شما

عدّه زیادی را تحریک کرده است.^۳ با

این همه برادران را [به نزد شما] می‌فرستم،

تا افتخار کردن ما درباره شما در این مورد

بیهوده نباشد، [و شما] به همان گونه که

گفته‌ام آماده باشید.^۴ مبادا چنانکه اگر

مقدونیان با من آمده و شما را آماده نیابند،

به سبب این اطمینان ما شرمنده شویم، برای

اینکه نگوییم شما [شرمنده شوید].^۵ پس

f- ترجمه تحت‌اللفظی: رسولان ولی در اینجا به مفهوم نمایندگان است. کلمه رسولان در اینجا کسانی مثل دوازده رسول (اع

۱:۲۱-۲۲) یا گواه مسیح برخاسته از مرگ به مانند پولس نیستند بلکه افرادی هستند که در کلیسا مأموریت مخصوصی به آنان

محوّل می‌شود مثلاً بردن اعانه به کلیسای اورشلیم. لازم به یادآوری است در آیین یهودیگری ترتیبات مشابهی وجود داشته است.

g- در اینجا قسمتی از این نامه که متجانس و مربوط به هم است (فصلهای ۱-۸) پایان می‌یابد.

h- چنین به نظر می‌رسد که فصل ۹ یادداشتی جدا و مستقل از بند ۸ است. ظاهراً این یادداشت در مورد جمع‌آوری اعانه (ر.ک

روم ۱۵:۲۵؛ ۱-۱۶:۴؛ ۱۰:۲۶؛ ۱۰:۱۰) پس از ۲-۸ خطاب به قرنتیان و یا به کلیه کلیسای اخائیه (۲:۹) خطاب شده

است. به لحن کلام پولس که در بندهای ۱-۷ انتقادآمیز است توجه نمایید.

i- مقدّسان: چنانکه در ۱-۱۶:۱ بکار برده شده، این کلمه فقط به مفهوم اعضای کلیسای مسیحیان جمعیت اورشلیم است.

ر.ک اع ۹:۱۳. ولی پولس از این به بعد آن در مورد کلیه مسیحیان تعمیم می‌دهد ۲-۱:۱؛ روم ۱۶:۲.

j- نقل قول آزاد از ترجمه یونانی امث ۸:۲۲. ر.ک امث ۱۱:۲۴.

k- ادامه همین متن ترجمه یونانی امث ۸:۲۲.

l- نقل قول آزاد از ترجمه یونانی مز ۱۱۲:۹.

m- اشاره به اظهارات پیامبرانه اش ۱۰:۵۵ است که در آنجا باران نعمت‌ها را فراهم می‌کند.

وقتی حاضر شدم، جسارت نکنم، با اعتمادی که در نظر دارم علیه آنان که به نظرشان می‌رسد برطبق بشری [تن] رفتار می‌کنیم، با جرأت عمل نمایم.^۳ زیرا اگر بشری [طبق تن] رفتار می‌کنیم، برطبق بشری [تن] مبارزه نمی‌کنیم.^۴ چونکه سلاحهای مبارزه ما بشری [طبق تن] نیستند، ولی قادرند برای خدا استحکامات را فرو کوبند.^۵ استدلالها [ی باطل] را از ۱۱:۲-۱۸ و از گون می‌کنیم.^۵ و هر [قدرت] متکبری^۶ را که علیه شناخت خدا برمی‌خیزد، و هر فکری را برای تبعیت از مسیح جلب می‌کنیم.^۶ و آماده ایم، همین ۱۵:۷:۹:۲ که اطاعت شما کامل گردد، هر عدم اطاعت را تنبیه کنیم.^۷ به حقایق امور توجه کنید.^۷

اگر کسی خودش یقین دارد از آن مسیح ۲۳:۱۱:۱-۱۲:۱ قرن است^۸ مجدداً خود بیندیشد که همینطور ما هم به مانند او به مسیح [تعلق داریم].^۸ در ۱۶:۱۱:۶:۱۲ واقع حتی اگر [کمی] بیش از اندازه به اقتدار خود افتخار می‌کنم، درباره اقتداری که خداوند برای تهذیب و نه برای فرو کوبیدن شما به ما عطا کرده است، شرمنده ۱:۱۰:۱:۱۰ نخواهم بود.^۹ که نمی‌خواهم همچنان بوسیله نامه‌ها [ی خود] شما را بترسانم.

عدالت شما را رشد خواهد داد.^{۱۱} در همه مورد برای هر بخشندگی ثروتمند خواهید شد، آنچه بوسیله ما موجب سپاسگزاری به خدا خواهد بود.^{۱۲} زیرا انجام این خدمت نه تنها برای تأمین نیازمندیهای مقدّسان است؛ بلکه نیز موجب سپاسگزاری خیلی بیشتری نسبت به خدا می‌باشد.^{۱۳} با اثبات این خدمت، خدا را به خاطر اطاعت شما در اعتراف به انجیل مسیح تجلیل می‌کنند و [به خاطر] بخشندگی و مشارکت با ایشان و با همگان.^{۱۴} و دعای ایشان درباره شما، [نشانه] علاقه [شدیدشان] نسبت به شما است، به سبب فیض فوق العاده‌ای که خدا به شما انجام داده است.^{۱۵} سپاس بر خدا، به سبب موهبت وصف ناپذیر او.

پولس به اتهام‌های علیه رسالت خود پاسخ می‌دهد

۱ ♦ اما من، پولس، شخصاً بوسیله مهربانی و رأفت مسیح از شما درخواست می‌کنم، من که از یک طرف در مقابل شما فروتن، ولی دور از شما نسبت به شما جسور هستم.^{۱۰} و خواهش می‌کنم:

n- ر. ک ۴:۸:۷.

o- در اینجا موضوعی مطرح شده است و تشریح می‌گردد که تا پایان نامه ادامه دارد و در مدح و ستایش مأموریت رسالت است. وضعیت نامه با آنچه در فصلهای ۱-۸ آمده است تفاوت دارد: بدین معنی که پولس علیه رقیبان از خود دفاع می‌کند زیرا وی را سرزنش می‌کردند وقتی که نزدیک است و حضور دارد فروتن است در صورتی که وقتی دور است جسارت دارد.

p- ترجمه تحت اللفظی: برطبق جسم، این اصطلاح برای بیان طرز تفکر و رفتار انسان گناهکار است و در مقابل کسی که بوسیله روح مسیح جان تازه گرفته است آمده است. ر. ک ۱۶:۵:۷. به همین نکته در مورد بشر، و بر طبق بشری، (بند ۳) است.

q- استحکامات. تصویری از انسانی است که کاملاً به خود اعتماد دارد ولی نسبت به خدا مسدود است، این موضوع از نوشته‌های عهد عتیق گرفته شده است. ر. ک اش ۱۳:۲-۱۵.

qq- ترجمه تحت اللفظی: مرتفع.

r- ترجمه تحت اللفظی: به چیزهای مقابل بنگرید. ترجمه دیگر: شما به ظاهر امور می‌نگرید.

s- منظور نویسنده مشخص نیست: آیا کسانی هستند که خود راه از مسیح می‌دانستند (۱-۱۲)، یا کسانی که از نظر تاریخی عیسی را شناخته بودند (۲-۱۰-۵) و یا مسیحیانی که مدعی بودند بدون واسطه رسول مستقیماً الهام می‌گیرند.

برطبق قاعده کس دیگری، از کارهای آماده شده افتخار کنیم.^{۱۷} اما آنکه [به خود] افتخار می کند، در خداوند به خود افتخار کند.^{۱۸} زیرا آنکه خود را توصیه می کند کارآزموده نیست، بلکه آنکه خداوند توصیه می نماید.

اصالت مأموریت پولس رسول در مقابل رقیبانش

۱۱ ای کاش اندکی جهالت مرا تحمل کنید! و اما مرا تحمل نمائید. زیرا با اشتیاقی خدایی مشتاق شما هستیم؛ چونکه شما را به مردی نامزد کرده ام، همچون باکره ای پاک^z به مسیح تقدیم نموده ام.^۳ اما می ترسم مبدا که به مانند حوا، که مار با حیله خود او را فریفت، افکار شما از سادگی^a [و پاکی] نسبت به مسیح دور شده و فاسد گردد.^۴ اگر حقیقتاً کسی بیاید و عیسی دیگری غیر از آنکه ما اعلام کرده ایم^b اعلام نماید، یا روح [القدس] دیگری غیر از آن که دریافت کرده اید، دریافت نمایید، یا انجیلی غیر از

۱۰ زیرا می گویند: «نامه ها وزین و توانا هستند اما حضور جسم ناتوان^t و سخن ناچیز است». ۱۱ پس چنین کسی فکر بکند: به همان گونه که بوسیله نامه هایمان در سخن هستیم، وقتی غایب هستیم به همان گونه، چون حاضر شویم در عمل خواهیم بود.^{۱۲} البته ما جرأت نداریم خود را با بعضی از ایشان که خود را توصیه می کنند مقایسه و برابر کنیم، اما ایشان که خود را با خودشان قیاس کرده و با خودشان مقایسه می نمایند، فهم ندارند. ۱۳ اما ما فراتر از حدود [به خود] افتخار نمی کنیم بلکه برطبق اندازه قاعده ای که اندازه خدا سهم ما کرده است: تا به [نزد] شما برسیم^v. ۱۴ زیرا از حد خود تجاوز نمی کنیم چنانکه [گویی] به [نزد] شما رسیده ایم؛ واقعاً نیز با انجیل مسیح به [نزد] شما رسیده ایم^w. ۱۵ [ما] بیش از اندازه از زحمات کس دیگری^x فخر نمی کنیم؛ و امیدواریم به [لطف] توسعه ایمان شما، برطبق قاعده خودمان به غایت بزرگ شویم،^{۱۶} تا که انجیل را در [سرزمین های] فراتر از شما ندا دهیم، و نه

تث: ۴: ۲۴؛
افس: ۵: ۲۵-۲۷

پید: ۱: ۱۳-۱۴؛
تیمو: ۲: ۱۴

غلا: ۱: ۶-۹

t- نام پولس از نظر لغوی در زبان یونانی به معنی ضعیف، بی وقار... است و احتمالاً در این عبارت برای اشارات بکار رفته است. ر. ک ۱- قرن ۱: ۲-۵. پولس به سرزنتشی که در ۶: ۱۱ ذکر شده است پاسخ می دهد.

u- تهدید به تنبیه و سرزنش. ر. ک ۲: ۸.

v- در اینجا با طرز و عباراتی که مختص خود اوست، از موضوع حدودی که نیایستی فراتر رفت، در افتخار و با اعتماد به نفس، به موضوع حد و اندازه می پردازد یعنی حیطه ای که خدا مقرر کرده و سهم داده است. در بندهای ۱۴-۱۶ این موضوع که در روم ۲۰: ۱۵ هم آمده است تشریح می شود.

w- در اینجا که فعل رسیده ایم به صورت جمع آمده، معلوم نیست نوعی جمع است که گاهی به سبب ادب یا تکلف در مورد فاعل مفرد بکار برده می شود (یعنی تنها پولس رسیده است) یا اینکه فعل مذکور به صورت جمع حقیقی است و پولس با همکارانش رسیده اند (مثلاً به همراه تیموتاؤس. ر. ک ۲- قرن ۱: ۱).

x- ر. ک روم ۱۵: ۱۷-۲۱، ۲۸-۲۹.

y- ار ۹: ۲۲، همین نقل قول در ۱- قرن ۱: ۳۱ آمده است.

z- منظور عروسی روحانی و موضوعی است که در کتاب مقدس بکار برده می شود. ر. ک افس ۵: ۲۷.

a- در بعضی از نسخه های خطی اضافه شده است: و پاکی.

b- پولس تصور نمی کند که ممکن است دو انجیل وجود داشته باشد. غلا ۱: ۷-۹.

که ظاهر رسولان مسیح^g را گرفته اند.^{۱۴} و شگفت آور نیست؛ زیرا شیطان^h هم ظاهر^{۱۷:۲} فرشته روشنایی را می‌گیرد.^{۱۵} پس امر بزرگی نیست اگر خدمتگزاران او هم ظاهر خدمتگزاران عدالت را بگیرند؛ پایان^{۲- تیمو:۴:۱۴} ایشان برطبق اعمالشان خواهد بود.^{۲- پطرو:۲:۱}

رنج‌های رسول

^{۱۶} مجدداً می‌گویم: کسی نپندارد که من نادان هستم؛ وگرنه، البته مرا مانند نادان^{۶:۱۲} بپذیرید، تا من هم بتوانم اندکی افتخار کنم.^{۱۷} آنچه می‌گویم، برطبق خداوند نمی‌گویم بلکه بر اثر نادانی است، در این اطمینان که افتخار ماست.^{۱۸} چون بسیاری برطبق بشری [تن، به خود] افتخار می‌کنند من هم [به خود] افتخار خواهم کرد.^{۱۹} زیرا شما نادانان را با طیب خاطر تحمل می‌کنید، با اینکه فرزانه هستید!^{۲۰} چونکه تحمل می‌کنید، اگر کسی شما را برده^{۱- قرن:۱:۲۶} سازد، اگر کسی [شما] را بدرد، اگر کسی غارت کند، اگر کسی تکبر کند، اگر کسی به صورتتان سیلی بزند.^{۲۱} با شرمساری می‌گویم: گویی که ما ضعیف بوده‌ایم... با این همه در هر مورد که کسی افتخار کند، با

آن که پذیرفته‌اید، به خوبی تحمل می‌کنید.^{۱۱:۱۲} با این همه می‌پندارم ابداً از این «رسولان والا»^e کمتر نباشم.^۶ و اگر نیز در مورد سخن ناواردم، در مورد دانش چنین نیست؛ در همه مورد همه چیز را برای شما آشکار کرده‌ایم.^۷ یا اینکه گناهی کرده‌ام، خود را حقیر ساخته‌ام تا شما سرافراز باشید، زیرا انجیل خدا را به رایگان به شما اعلام کرده‌ام؟^۸ از کلیساهای دیگر گرفته‌ام^d، [از آنان] مزدی پذیرفته‌ام تا به شما خدمت کنم.^۹ و نزد شما که حاضر بودم و نیازمند بودم، بر هیچ کس بار ننهادم؛ زیرا برادرانی که از مقدونیه آمده بودند نیازمندی‌های مرا برآوردند، و در هر چیز از بار نهادن^e بر شما خودم را نگاه داشتم و خواهم داشت.^{۱۰} به حقیقت مسیح که در من است^f، این افتخار برای من در نواحی اخائییه ممنوع نخواهد بود.^{۱۱} چرا؟ برای اینکه به شما محبت ندارم؟ خدا می‌داند!^{۱۲} لیکن آنچه می‌کنم، نیز خواهم کرد، تا این فرصت را بگیرم از آنانکه در پی فرصت هستند تا فخر کنند که بمانند ما نیز یافت شوند.^{۱۳} زیرا این اشخاص رسولان دروغی هستند، کارگران حیل‌گر،

۳:۱۸ع
۱۲:۹ قرن

۲-۱:۸
۱۵-۱۰:۴ فی

۱۳:۱۲

۵:۱۱

c- این اشخاص چه کسانی هستند؟ حتماً طرفداران آداب و رسوم یهود و وفادار به قانون تورات بودند که مقام رسالت پولس را قبول نداشتند و بدون اینکه مدرک نمایندگی از جایی داشته باشند برای خود مقامی قایل بودند. این کلمه را می‌توان: رسولان سترگ، رسولان اعظم و... ترجمه کرد.

d- ر. ک ۱:۸ n. ترجمه تحت اللفظی: کلیساهای دیگر را تاراج کرده‌ام.

e- عادت پولس بر این بود که هنگام اقامت در قرن‌تس از دسترنج خود زندگی نماید. اع ۳:۱۸؛ ۲۰:۳۴ m؛ ۱- قرن:۴:۱۲.

f- مسیح در من: طرز بیان تجربه باطنی و شخصی پولس است. غلا ۲:۲۰؛ فی ۱:۲۱.

g- رسول رقیبان خود را سرزنش می‌کند که کلام خدا را با تزویر تغییر داده‌اند و تحریف می‌کنند. ر. ک ۱۷:۲؛ فی ۲:۳ و عتاب و خطاب عیسی به فریسیان که در لو ۱۵:۱۶ آمده است.

h- ر. ک ۱۱:۲ f. اشاره به روایت‌های کاهنان است.

i- ترجمه تحت اللفظی: درحقیقت افتخارم.

j- ترجمه تحت اللفظی: به شرم. که می‌توان ترجمه کرد: شرم من یا شرم شما؛ زیرا رسول هم ناتوانی خود را ملامت می‌کند و هم از قرن‌تیان تنقید کرده است آنان را سرزنش می‌نماید.

اع ۱:۵۰؛ ۳:۲۴	در خطرهای از امت ها، در خطرهایی در شهر، در خطرهایی در صحرا، در خطرهایی بر روی دریا، در خطرهایی در بین برادران دروغین! ۲۷ زحمت و مشقت، اکثراً در بیدار	نادانی می گویم، من هم افتخار خواهم کرد. آیا ایشان عبرانی هستند؟ من هم [هستم]! آیا ایشان اسرائیلی ^k هستند؟ من هم! آیا ایشان از تبار ابراهیم هستند؟ من هم! آیا ایشان خدمتگزاران مسیح هستند؟ چون بی عقل سخن می گویم، من
۵:۶؛ ۱-قرن ۱۱:۴-۱۲	خوابی ها، در گرسنگی و تشنگی، اکثراً در روزه داری ها، در سرما و برهنگی! ^{۲۸} به علاوه، بدون این چیزها، نگرانی هر روز من، اندیشه درباره کلیساها است! ^{۲۹} چه کسی ناتوان است که من ناتوان نباشم؟ چه کسی دچار لغزش می شود و من ۱-قرن ۹:۲۲-۲۳ نمی سوزم؟ ^{۳۰} اگر باید به چیزهایی افتخار کرد، من به ناتوانی خود افتخار خواهم کرد. ^{۳۱} خدا و پدر خداوند عیسی که ^{۱۲} :۵ به روزگاران مبارک است، می داند که دروغ نمی گویم. ^{۳۲} در دمشق، حکمران پادشاه حارت، شهر دمشقیان ^۹ را می پایید تا مرا دستگیر کند، ^{۳۳} و از پنجره ای، در زنبیلی از دیوار مرا بزیر آوردند و از دست های او فرار کردم.	۷:۱۰ هستند؟ چون بی عقل سخن می گویم، من خیلی بیشتر در مشقت ها، خیلی بیشتر در زندانها، خیلی بیشتر در ضربه ها، جراحت ها، اکثراً در خطر مرگ مکرر. ^{۲۴} پنج بار از یهودیان چهل [ضربه شلاق] منهای یک ^m دریافت کردم؛ ^{۲۵} سه بار مرا ترکه زدند، یک بار سنگسار شدم ⁿ ؛ سه بار کشتی شکسته شدم ^o . یک شب و یک روز در ورطه هلاک [دریای عمیق] گذراندم ^p . ^{۲۶} اکثراً مسافرت های پیاده [می کردم]، در خطرهای رودخانه ها [بودم]، در خطرهای راهزنان، در خطرهایی از هم وطنانم ^{pp} ،

k- در بحث و مجادله ها، اکثراً رسول مجبور شده عناوین یهودی خود را یادآوری کند: اع ۲۱:۳۹؛ ۲۲:۳؛ ۲۳:۶؛ روم ۱:۱۱؛ غلا ۲:۱۵؛ فی ۳:۵-۶؛ یا اینکه عنوان رومی خود را ذکر کند: اع ۱۶:۳۷؛ ۲۲:۲۵-۲۸.

l- از زندانی شدن پولس قبل از آنکه در فیلیپس زندانی شود اطلاعی نداریم (اع ۱۶:۲۳)، شاید در افسس هم بوده است (۱-قرن ۱۵:۳۲).

m- ترجمه دیگر: سی ونه ضربه، برابر مقرارتی که در تث ۳:۲۵ آمده است تعداد ضربه ها نباید از چهل ضربه تجاوز نماید. بدین سبب پس از ضربه سی ونهم مجازات را متوقف می کردند، ما از اوضاع و احوالی که در آن وضعیت شکنجه ها بر پولس وارد شده است اطلاع نداریم.

n- از شکنجه ها و مصائبی که در اینجا پولس مشروحاً برشمرده است فقط یک مورد شلاق خوردن بی قانونی در فیلیپس را می شناسیم (اع ۱۶:۲۲) و سنگسار شدن در لستره در اعمال رسولان ذکر شده است (اع ۱۴:۱۹).

o- این شکستن کشتی ها درجایی گزارش نشده است.

p- منظور از ورطه هلاک احتمالاً در دریا پس از شکستن کشتی و یا طوفان است. ترجمه دیگر: بر روی ورطه هلاک.

pp- ترجمه تحت اللفظی: خطرهایی از نژاد (من). که منظور هم نژادان پولس یعنی یهودیان است.

q- ترجمه دیگر: شهر را محافظت می کرد. این واقعه در اع ۹:۲۴-۲۵ روایت شده است و منظور از پادشاه، حارت چهارم سلطان کشور ناپاد است که از سال ۹ پیش از میلاد تا ۳۹ میلادی سلطنت کرد، این روایت فقط اندکی به تاریخ زندگی پولس می افزاید.

الهام‌ها و مکاشفه‌ها امتیاز پولس است

۱۲^۱ باید به خود افتخار کرد؟ برایم فایده‌ای ندارد، اما به رؤیاهای و مکاشفه‌های خداوند می‌آیم.^۲ من، در مسیح یک انسان را می‌شناسم^۳ که چهارده سال پیش^۴، آیا در جسم [خود] بود؟ نمی‌دانم؛ آیا بیرون از جسم [خود] بود؟ نمی‌دانم؛ خدا می‌داند، چنین کسی تا به آسمان سوم برده شد^۵.

۳ و این را می‌دانم که این انسان یا در جسم [خود]، یا بدون جسم [خود]؟ نمی‌دانم؛ خدا می‌داند،^۴ که به بهشت برده شد^۵، و سخنانی وصف ناپذیر شنید که انسانی مجاز نیست بگوید.^۵ به این انسان من افتخار نخواهم کرد؛ اما درباره خودم، جز به ناتوانی‌های خود افتخار نخواهم کرد.^۶ زیرا ۱۶:۱۱ اگر می‌خواستم افتخار کنم، نادان نبودم؛ چونکه حقیقت را می‌گفتم. اما خوداری می

لو:۲۳:۴۳؛
مکا:۷:۲

کنم، مبادا کسی مرا برتر از آنچه در من می‌بیند یا از من می‌شنود بیندارد^۷.^۷ و برای اینکه از فراوانی زیاد^x این مکاشفه‌ها مغرور نشوم، خاری^۸ در جسم [تن] من گذاشته شده است، یک فرشته شیطان که مرا سیلی بزند^۹، تا به خود مغرور نشوم!^۸ در این مورد، سه بار به خداوند التماس کرده‌ام، تا از من دور گردد.^۹ ولی به من گفته است: «فیض من تو را کافی است؛ زیرا قدرت در ناتوانی کامل می‌شود^a». پس با شادی زیاد به ناتوانی‌های خود بیشتر افتخار خواهم کرد، تا قدرت مسیح بر روی من قرار گیرد.

مت:۲۶:۳۹-۴۴

۷:۴

فی:۴:۱۳

۱۰ بدین سبب در ناتوانی‌ها،

در توهین‌ها،

در مصیبت‌ها،

در شکنجه‌ها،

و فشارها،

به خاطر مسیح راضی هستم،

زیرا وقتی ناتوانم، در آن حال نیرومندم.

T- پولس واقعه جاده دمشق و ظاهر شدن مسیح از مرگ برخاسته را (۱-قرن ۹:۱۰؛ ۸:۱۵) از رؤیاهای و مکاشفه‌هایی که بعداً داشته کاملاً از یکدیگر متمایز نموده است (اع ۹:۱۸؛ ۹:۱۶؛ ۹:۱۸؛ ۹:۲۲؛ ۱۸:۲۳؛ ۱۱).

S- پولس به نوعی شرم دارد از اینکه درباره خودش سخن بگوید.

T- چهارده سال پیش، در حدود سالهای ۴۲ یا ۴۳ میلادی است، هنگامی که پولس قبل از نخستین مسافرت خود در قلیقیا یا انطاکیه اقامت داشته است.

U- ترجمه تحت اللفظی: رבוده شد. یهودیان تعداد آسمانها را بین پنج الی ده آسمان تصور می کردند و معمولاً هفت آسمان ذکر کرده اند، ضمناً بهشت را در آسمان سوم می دانستند.

V- فعل یونانی که در اینجا و در بند ۲ آمده است به معنی تحت اللفظی رבוده شدن است. این کلمه از زمان حزقیال اصطلاحی معمولی در بیان جذب به های روحانی پیامبران بکار برده شده است: ر.ک حرق ۳:۱۲.

W- ترجمه دیگر: آنچه می شنوند درباره من گفته می شود.

X- طرز نقطه گذاری و جدا کردن کلمات و عبارات در نوشته های کهن معین و دقیق نبوده و ممکن است قسمت اول بند ۷ را به بند ۶ متصل نمود.

Y- در این مورد فرضیه های مختلفی تصور شده و در بین آنها وجود بیماری مزمن بیشتر محتمل است. ر.ک غلا ۴:۱۳-۱۵.

Z- فرشته شیطان به رسول سیلی می زند چنانکه سربازان رومی به صورت سیلی می زدند. کلمه سیلی زدن در اینجا مفهوم صحیح شدت ضربات را نمی رساند؛ زیرا کسانی که در میدانهای نمایش عمومی با یکدیگر مبارزه می کردند برای سیلی زدن دستکش های فلزی و سربی در دست داشتند.

a- در اینجا هنر جناس بکار برده شده است زیرا یک کلمه هم به معنی بیماری و هم به معنی ناتوانی است و می توان عبارت را چنین تعبیر و درک کرد: معجزه من در بیماری انجام می شود.

درستی و امانت پولس نسبت به قرنتیان و پریشانی‌های او

۱۱ نادان شده‌ام! شما مرا وادار کرده‌اید.
در حقیقت بایستی بوسیله شما ستایش
می‌شدم. زیرا در هیچ مورد از این «رسولان
والا^b» کمتر نیستم، اگر حتی چیزی نیستم.
۱۲ حقیقتاً نشانه‌های رسول در میان شما با
مداومت تمام انجام شده است: نشانه‌ها و
نیز شگفتی‌ها و معجزه‌ها. ۱۳ زیرا که از
کلیساهای دیگر چه [چیزی] کمتر
داشته‌اید، جز اینکه من خودم باری بر
[دوش] شما نبوده‌ام. این بی‌عدالتی را بر
من ببخشید!

۵:۱۱

روم ۱:۱۹؛
۱-قرن ۴:۲؛
۱-تسا: ۵:

۹:۱۱

۱۴ اینک این بار سوم است^c، که آماده
شده‌ام به نزد شما بیایم؛ و باری بر [دوش]
شما نخواهم بود؛ زیرا در پی اموال شما
نیستم بلکه در پی شما [هستم]. چونکه
فرزندان نباید برای والدین پس انداز کنند
بلکه والدین برای فرزندان. ۱۵ اما من، با
طیب خاطر خرج خواهم کرد و برای
روح‌های شما [خود] را مصروف خواهم
کرد. آیا با محبت بیشتر نسبت به شما،
[بایستی به من] محبت کمتری داشته
باشم^d؟ ۱۶ اما باشد! من باری بر شما
نبوده‌ام؛ ولی چون زرنگ هستم، شما را با
حیله گرفته‌ام. ۱۷ آیا بوسیله یکی از آنان که
نزد شما فرستاده‌ام از شما بهره برداری

فی ۲:۱۷

b- ر. ک ۱۱:۵۵.

c- بنا بر این پولس دوباره در قرنتس بوده است، اولین بار اقامت او برای تشکیل و بنیان‌گذاری کلیسا (اع ۱۸) و در بند ۲:۱۳ به
سفر دوم اشاره شده است. طرح مسافرت سوم در ۲-قرن ۱:۲۳؛ ۱:۲؛ ۱:۱۳ و همچنین در ۱-قرن ۵:۱۶ ذکر گردیده است.

d- ترجمه دیگر: اگر به شما محبت بیشتری داشته باشم آیا به من کمتر محبت خواهید داشت؟

e- ر. ک ۸:۱۸، ۲۲.

f- ترجمه دیگر: و برادری [که از او سخن گفته‌ام].

g- نقل قول از تث ۱۵:۱۹ که در مت ۱۶:۱۸ هم آمده است و نشان می‌دهد که کلیسا اصطلاحات قضائی را از آیین یهود گرفته
بود.

کرده‌ام؟^{۱۸} به تیطس اصرار کرده و با او
برادر^e را فرستاده‌ام^f. آیا تیطس از شما
بهره برداری کرده است؟ آیا [با یکدیگر]
با یک روح قدم برنداشته‌ایم، در یک
طریق نبوده است؟^{۱۹} تمام این مدت فکر
می‌کنید که در مقابل شما از خود دفاع
می‌کنیم. در مقابل خدا در مسیح سخن
می‌گوییم. ای محبوبان، لیکن همه چیز
برای تهذیب شما است. ۲۰ درحقیقت
می‌ترسم مبادا وقتی به نزد شما برسم، شما
را چنانکه می‌خواهم نیابم، و مرا چنانکه
می‌خواهید نیابید؛ شاید نزاع، حسادت،
غضب‌ها، مبارزه‌ها، تفتین‌ها،
سخن‌چینی‌ها، غرورها، آشوب‌ها باشد؛
۲۱ [می‌ترسم] مبادا وقتی مجدداً بیایم،
خدای من در مقابل شما مرا سرافکننده
سازد، و برای بسیاری از آنان که قبلاً گناه
کرده و از ناپاکی و بی‌عفتی و عیاشی که
کرده بودند توبه نکرده‌اند عزا بگیرم.

۱:۳؛ ۱۷:۲

۱۱:۱۰

روم ۱:۲۹؛

۱-قرن ۴:۶

۲:۱۳؛ ۱:۲

آخرین تذکرات پیش از بازگشت رسول

۱۳ این سومین بار است که به نزد شما
می‌آیم. هر امری بر مبنای سخن دو و ۱۴:۱۲
سه گواه ترتیب داده خواهد شد^g. ۲ سابقاً
گفته‌ام و پیشاپیش می‌گویم همچنان که بار
دوم که حاضر بوده‌ام [گفته‌ام] و هر چند

اکنون غایب هستیم آنان را که قبلاً گناه کرده اند و همه دیگران را اگر که باز آیم، مدارا نخواهم کرد^h،^۳ چون شما دلیل جستجو می کنید که مسیح در من سخن می گوید، او که نسبت به شما ناتوان نیست، بلکه در میان شما قدرتمند استⁱ.^۴ و زیرا از ناتوانی خود مصلوب شده است، ولی با قدرت خدا زندگی می کند. و در حقیقت ما نیز در او ناتوانیم، ولی از قدرت خدا نسبت به شما، با او زنده خواهیم بود. خودتان، خود را امتحان کنید که آیا در ایمان هستید. خود را آزمایش کنید. یا اینکه خودتان تشخیص نمی دهید که عیسی مسیح در شما است؟ اگر مردود نیستید؟^j.^۵ اما امیدوارم دریابید، که ما مردود نیستیم^k.^۷ و از خداوند مسألت دارم که شما هیچ بدی نکنید؛ نه تا ظاهر شود که ما پذیرفته شده ایم، بلکه تا شما خوب بکنید،

حتی اگر ما پذیرفته نشویم^l.^۸ زیرا هیچ قدرتی علیه حقیقت نداریم، بلکه به منظور حقیقت [است].^۹ و هر بار که ما ناتوانیم^m اما شما قوی هستید خوشوقتیم. و آنچه نیایش می کنیم برای تکامل شما است. بدین سبب وقتی غایب هستیم این چیزها را به شما می نویسم، تا وقتی حاضر شدم مجبور به عمل قاطع نباشم، برطبق اقتداری که خداوند برای تهنید و نه فرو کوفتن به من داده است.^{۱۱} وانگهی، ای برادران، شاد باشید؛ کامل باشید؛ تشویق نمایید. هم فکر باشیدⁿ؛ در صلح باشید و خدای محبت و صلح با شما خواهد بود.^{۱۲} با بوسه ای^o مقدس به یکدیگر سلام کنید. همه مقدسان به شما سلام می کنند.^{۱۳} فیض خداوند عیسی مسیح و محبت خدا و مشارکت روح القدس با همه شما باشد^p.

۶-۵:۳

روم ۶:۸-۱۱

۱-قرن ۱۱:۲۸؛
غلا ۴:۶

۱۱:۱۰

۲۱:۱۲

۱-قرن ۱۳:۶

۸:۱۰

۱۱:۱۰

۴:۴

۱:۳

۳-۲:۴

۵:۱۵

روم ۳۳:۱۵

روم ۱۶:۱۶

۱-قرن ۱۶:۲۰

۱-تسا ۲۶:۵

۱:۲

h- تفاوت لحن کلام را با فصل ۷ ملاحظه نمایید.

i- ترجمه دیگر: قدرت خود را در شما نشان می دهد.

j- پولس اشاره به آزمایشی می کند که قبل از انتخابات داوطلبان می گذرانند. اگر قرنتیان خود را اصلاح نمایند پولس نیازی به داوری آنان نخواهد داشت.

k- پولس در مورد خودش همان کلمه هایی را بکار می برد که در بند ۵ در مورد قرنتیان بکار برده است.

l- اگر قرنتیان خود را تغییر داده و اصلاح نمایند، دخالت آمرانه پولس بیهوده خواهد بود. ر. ک بند ۵ j. پولس اکثراً کلماتی بکار می برد که در زبان یونانی از نظر قافیه، وزن و ریشه لغوی مشابه هستند و هنر جناس محسوب می شود.

m- ر. ک ۱۰:۱۰؛ ۱۲:۹.

n- ترجمه دیگر: با یکدیگر موافق باشید.

o- بوسه مقدس، جزو آداب نیایش مذهبی و نشانه و مظهر اتحاد است. ر. ک روم ۱۶:۱۶.

p- این کلمات که صریح ترین عبارت در عهد جدید درباره تثلیث است احتمالاً از منشأ آیین نیایش است.

|

—

— |